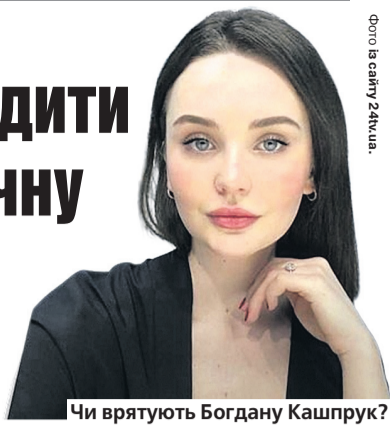

У Таїланді бандити викрали 21-річну лучанку

Подорожці жахливого злочину – на с. 8

Чи врятують Богдану Кашпрук?

Фото із сайту 24 канал

Редакційний щоденник

«У барвистім одязі волиняночки збирають на донати, щоб швидше козаченьки змогли путінцям по зубах дати!»

Деякі рушники з колекції пані Марії (праворуч) ще донедавна були заборонені.

Старовинні вишиванки з колекції Марії Доліновської магічно допомагають ЗСУ

Фольклористка і краєзнавиця з Нововолинська започаткувала благодійну акцію – проєкт-етнофотосесію, під час якої збирають кошти для наших захисників

Розповідь про Небайдуже Патріотичне Серце – на с. 7

Колесо історії

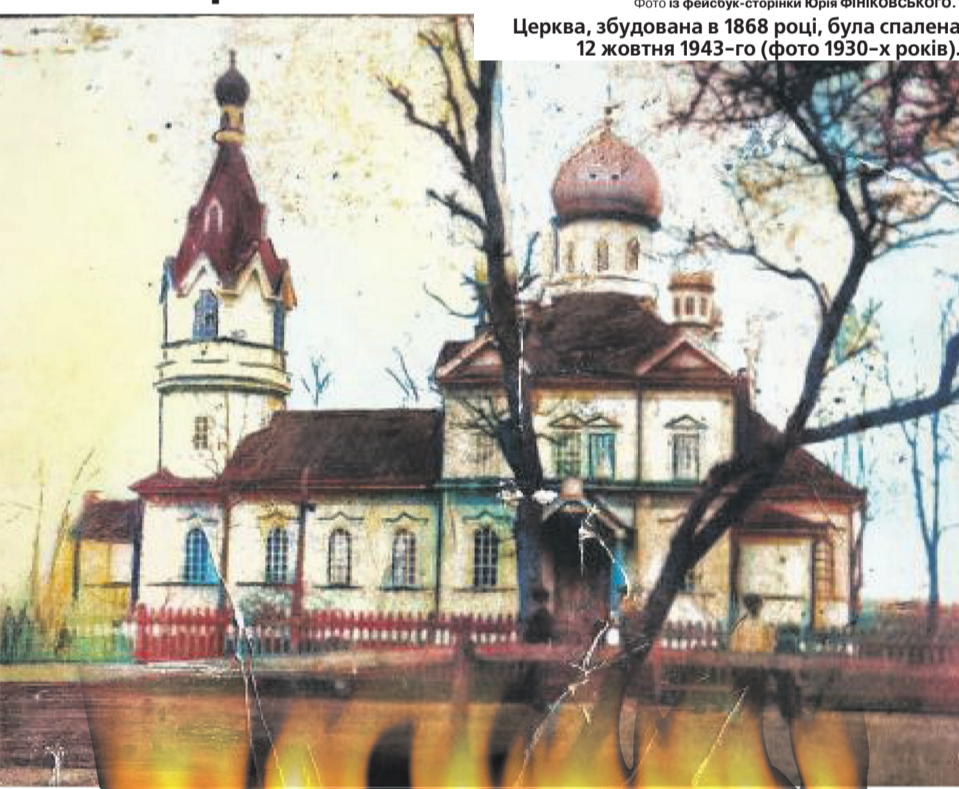

Фото із фейсбук-сторінки Юрія ФІНІКОВСЬКОГО. Церква, збудована в 1868 році, була спалена 12 жовтня 1943-го (фото 1930-х років).

Як храм у Полапах горів, то в сусідніх селах видно було

«Листки із церковних книжок – жужіль, що ставав попелом, вітер піднімав догори і розносив довкруг»

Катерина ЗУБЧУК

У жовтні виповнилося 80 років з того дня, як церкву Успіння Пресвятої Богородиці у Полапах, що на Любомльщині, знищив вогонь. На фейсбук-сторінці директора Любомльського краєзнавчого музею, а нині голови Рівненської громади, до якої належить цей населений пункт, Юрія

Фініковського, подана така інформація: «Храм, збудований у 1868 році, був спалений 12 жовтня 1943 року під час нападу на село польського підрозділу Армії Крайової, який очолював Казимір Філіпович (Корд)». Того дня згоріло багато сільських садиб, обірвалося життя невинних 39 людей, котрі не встигли втекти.

Трагічні сторінки нашої минувшини – на с. 12, 6

Хвала рукам, що пахнуть хлібом!

«Троянди й... свині, огірки і помідори – красиве і корисне на Щерблюків просторах»

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

«Ми працюємо любимо, що в творчість перейшло», – згадують рядки Максима Рильського з перших хвилин розмови із засновником ПП «Макс Ком», ФГ «Волинський сад» Василем Щерблюком.

Багато мирних років поспіль у селі Печихвости, що в Горохівській територіальній громаді Луцького району, засновники й керівники ПП «Макс Ком» Оксана й Тарас Щерблюки і їхній син Василь із нагоди листопадового Дня працівників сільського господарства України запрошували по-родинному на щедру гостину всіх сівачів, комбайнерів, тваринників, тих, хто трудяться у саду, в адміністрації підприємства. За столом і зі сцени лідери дарували людям вдячні слова й концерти відомих улюблених колективів

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Директорка цього агроформування, відомого працею, традиціями й добродієм далеко за межами Волині, депутатка Горохівської міської ради Оксана Щерблюк на запитання про те,

як «максомівці» вшановуватимуть своє професійне свято цього річчя, відповіла: – Закінчимо війну й неодмінно відродимо цей звичай, а наразі подякуємо трударям лише грошовими дарунками. До слова, всі вони – передплатники газети «Волинь».

Репортаж із місця, де кують Перемогу і в тилу, – на с. 5

Пульс тижня**У Луцьку патрульний врятував чоловікові життя**

Поліцейський Всеволод Васейко того дня був вихідний і у власних справах ішов вулицею Сковороди

Пане Всеволоде, дякуємо за небайдужість та професійні дії!

Ольга БУЗУЛУК

Раптом помітив, що в канаві лежить чоловік. Той майже повністю перебував у воді та не мав ознак життя.

Не гаючи часу, Всеволод Васейко витягнув громадянина з води, привів його до тями, повернув на бік і викликав медиків та патрульних на підмогу, а по їх прибутті разом із колегами переніс чоловіка до карети швидкої.

Пацієнта ушпиталили для надання кваліфікованої медичної допомоги. ■

Хулігани побили вікна в лиці

Прикий випадок стався в селі Лобачівка Берестечківської територіальної громади Луцького району

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

О часи!
О звичай!

Шкідництво вранці першими виявили техпрацівниці навчального закладу. Руки лиходіїв розбили два вікна: на першому й третьому поверхах.

Сума завданих збитків встановлюється.

Село обурене: неприємно, що зловмисники поруч. ■

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ
ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ
ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

✓ Група компаній ТМ «ВІЛІЯ» (директор Євген ДУДКА)

✓ Нововолинський олійний завод (директорка Вікторія БУБЕЛА)

✓ СГТОВ «Лище» (директор Святослав КАРБОВСЬКИЙ)

✓ СГПП «Рать» (директор Віктор ШУМСЬКИЙ)

✓ ТзОВ «Волинь-Кальвіс» м. Ковель (директор Ігор ПОНІКАРЧУК)

✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор Анатолій МАСЛІЧУК)

✓ ПП «Макс Ком» (директор з виробництва Тарас ЩЕРБЛЮК)

✓ С(Ф)Г «Землероб» Володимирського району (директор Леся ЛИСИЦЯ)

✓ ТОВ «П'ятидні» (директор Валерій ДІБРОВА)

✓ ТзОВ «Городище» (директор Анатолій НИКОНЮК)

✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор Леонід САМЧУК)

✓ ПОСП імені Шевченка (директор Андрій ТУРАК)

✓ Підприємець Сергій ПШАВА (Ковельський район)

✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор Степан САЙКЕВИЧ)

✓ ПП «Злагода» (директор Микола ЛИНЧУК)

✓ Берестечківська міська рада (голова Ігор ГРУДЗЕВИЧ)

✓ Підприємець Карпет АСАТУРЯН (м. Горохів Луцького району)

✓ Фермерське господарство «Дари Волині» (директор Юрій ЄЛЕВА)

✓ ТОВ «Агросвіт-Волинь» (власник Євген ШЕЛЕПІНА)

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел. 066 1338688.

Проблема

Староста Хорохорина Анатолій Мельничук: «Цільового призначення будівлі змінити не можуть, бо гроші Світового банку виділив саме на амбулаторію».

Фото «Суспільне Луцьк».

Добре оснащені кабінети тепер розформовані.

У Хорохорині збудували за 3,5 мільйона гривень амбулаторію і... закрили

Медичний заклад у цьому селі Луцького району звели два роки тому за гроші Світового банку, але не можуть знайти сімейного лікаря

Оксана ЄВПАК

Приміщення орієнтовно уже рік зачинене, місцеві змушені їхати до медиків за 30 кілометрів у Луцьк або ж у Торчин, до якого через погану дорогу добиратися орієнтовно пів години. «Суспільному Луцьк» староста Хорохорина Анатолій Мельничук роз'яснив цю ситуацію так: – Щоб приміщення не руйнувалося, його мусять обігрівати, хоч прийому лікарів і нема. Цільового призначення будівлі змінити не можуть, бо гроші Світового банку виділив саме на амбулаторію і в договорі це прописано.

Зі слів старости, у перший рік роботи закладу тут працював сімейний лікар, вів прийом педіатр, були фельдшер і санітарка.

– У картотеці ще зали-

Сучасне дороговартісне приміщення стоїть пустою.

« А хіба це, мовляв, лікування, коли людину прокапали і їй треба довгий час добиратися додому. Все-таки на місці було б зручніше... »

шилося десь чоловік 300, а було понад 2 000. Дітей у нас багато: шкільного віку – десь сотня і дошкільного – 70. Оскільки в старостинському окрузі два села – Хорохорин і Михайлівка, то загальна кількість

населення – 850 чоловік, – говорить Анатолій Мельничук.

За словами старости, будівництво амбулаторії коштувало 3,5 мільйона гривень грантових грошей. В амбулаторії була

Гаманець і життя**Пенсіонери на Рівненщині на 30% багатші, ніж на Волині**

Якщо у перших середня пенсія становить 6674 гривні, то у других – лише 4716

Микола ДЕНИСЮК

Взагалі на Рівненщині та ще у семи регіонах (Київ, Донеччина, Луганщина, Дніпропетровщина, Житомирщина, Запорізька та Київська області) середня пенсія вища за середню по країні, яка у третьому кварталі 2023 року становила 5350 гривень

(або 146 доларів). Найбільша у Києві – 7 219 грн. Це на 35% більше за середню пенсію по країні. А найменші виплати за віком на Тернопільщині – 4041 грн, що на 14% менше за середні по країні.

10,7% українських пенсіонерів мають порівняно велику пенсію – понад 10 тисяч гривень. 23,2% людей на заслуженому відпочинку щомісяця отримують від 5 тисяч до 10 тисяч гривень. 15% пенсіонерів одержують від 4 до 5 тисяч гривень, 21,3% – від 3 до 4 тисяч гривень.

Фотожаба із сайту totoino.com.ua.

Не кожен з українських дідусів і бабусь можуть відкладати гроші в банку.

можливість на місці робити аналізи, ультразвукове обстеження, кардіограму. Працювали санвузли, була підведена вода, на підлозі покладена тактильна плитка для незрячих. Нині кабінети розформовані.

– Лікар повинен знайти собі декларантів, – каже староста. – Місцевого – нема, а їхати сюди й працювати на якихось півставки ніхто не захоче.

Мешканка села Валентина Ткачук нарікає, що навіть аби купити якусь таблетку, потрібно добиратися у Торчин, тим часом автобуси в село їздять нечасто. Через це більшість людей викликає «швидку», коли є проблеми зі здоров'ям.

Неля Зіперт розмірковує, що тепер нема де тиск поміряти, укол зробити чи крапельницю поставити. Цю послугу можна одержати в Торчині. А хіба це, мовляв, лікування, коли людину прокапали і їй треба довгий час добиратися додому. Все-таки на місці було б зручніше...

Зі слів керівника Волинського обласного управління охорони здоров'я Юрія Легкодуха, на Волині є 115 сільських амбулаторій, сімейних лікарів у них не вистачає. А стосовно того, скільки саме, то «такого обліку не ведуть».

Щодо відсутності фахівця у селі він говорить:

– Я не призначу у Хорохорині лікаря, а лише можу сприяти, допомагати у тому, щоб налагодити роботу. Ця амбулаторія перебуває на балансі Торчинської громади. Кадровий потенціал – це прерогатива її керівника.

У телефонній розмові голова Торчинської громади Юрій Кревський сказав, що будувати амбулаторію в Хорохорині було... недоцільно. У ситуації, яка склалася, єдиний вихід – щоб сюди один-два рази на тиждень приїжджав лікар. ■

Найбільша група пенсіонерів – 29,3%, фактично кожен третій, – отримує невеликі пенсії, 2000–3000 гривень на місяць. А 0,6% осіб поважного віку не мають навіть двох тисяч.

До речі

Кількість пенсіонерів продовжує зменшуватись. Протягом третього кварталу 2023 року в Україні стало на 12 368 пенсіонерів менше. Загалом пенсійні виплати від держави отримує 10 539 968 осіб. На одного офіційно працюючого, який сплачує внески в Пенсійний фонд, припадає приблизно один пенсіонер. ■

Кабінет Міністрів затвердив порядок, який дозволяє українцям складати теоретичний іспит для отримання посвідчення водія без обов'язкового навчання в автошколі, тобто теорію можна опанувати самостійно. Аби скласти теоретичний іспит, необхідно звернутись до будь-якого зручного сервісного центру МВС. Згодом така послуга буде доступна і в ЦНАПах.

Українські аграрії станом на 10 листопада 2023 року збрали 71,5 млн т нового врожаю зернових та олійних культур. Як інформує Мінагрополітики, збір зернових та зернобобових культур проведено на площі 9,84 млн га при врожайності 52,1 ц/га. Загалом уже намолочено понад 51,274 млн. т зерна.

Глава дипломатії ЄС Жозеп Боррель заявив, що допомога США Україні, ймовірно, скоротиться, тому країні ЄС мають бути політично готовими на цьому тлі продовжувати підтримувати Україну.

■ Незагойна рана

Тіло Героя шукали майже 2 роки:

Костянтин Мрочко повернувся у рідний Нововолинськ «на щиті»

Ідентифікувати відважного воїна, який під час бою згорів у танку, вдалось за експертизою ДНК

Алла ЛІСОВА

Здавалося, що про цього 38-річного Героя України з селища Благодатне вже сказано все, на що він заслужив своїм мужнім, жертвним життям.

Учасник АТО, він став одним із найкращих танкістів в Україні. З початком повномасштабної війни повернувся із закордонних заробітків додому й пішов воювати з рашистами.

8 березня 2022 року поблизу селища Макарів, що на Київщині, Костянтин Мрочко загинув, зупинивши наступ ворога на столицю.

12 березня Указом Президента України йому було присвоєно звання «Герой України» посмертно та нагороджено орденом «Золота Зірка» (посмертно).

Костянтин Мрочко став відомим на всю Україну ще й тим, що на його честь назвали в Ізраїлі вино, вшанувавши таким чином волинського бійця, який працював у цій країні на плантації винограду...

Пригадую, як під час підготовки публікації про цього захисника в квітні нинішнього року волонтер Валерій Курстак, який Костю називав своїм фронтним похресником, із сумом зазначив, що тіло Героя досі не знайдено і не поховано. А мама мужнього воїна, Алла Євгенівна, жінка неймовірної сили волі й активної життєвої позиції, припустила, що, ймовірно, останки її сина, який згорів у танку, поховані у якійсь із 23 могил поблизу Макарова... І висловила сподівання, що після Перемоги там встановлять Меморіал на честь

Фотоколлаж із фейсбук-сторінки віцепрезидента Всесвітнього єврейського конгресу Бориса ЛОЖЖИНА.

Костянтин Мрочко посмертно був нагороджений орденом «Золота Зірка» із присвоєнням звання «Герой України», а в Ізраїлі на його честь назвали вино.

«Костянтин з оптимізмом казав, що нарешті навчився по-справжньому цінувати життя і після пережитого йому вже нічого не страшно.»

загиблих танкістів.

...У ці дні мені пригадалися також епізоди із зустрічі з Костянтином сім років тому. Під час інтерв'ю в редакції він був веселим, енергійним, не стримував емоцій, розповідаючи про службу в зоні АТО, яка вже тоді межувала із героїзмом. Він із великою повагою говорив про побратимів із знаменитого танкового екіпажу Т64, з якими бив ворога під Дебальцевим. Тоді ці хлопці зуміли знищити три російські танки, а один навіть притягли в розташування наших військ. А згодом вони практично під носом у сепаративістів «прорубали» дорогу через мінне поле, вивісивши таким чином з-під обстрілу чимало наших вояків. Костянтин Мрочко героїчно пройшов бої під Іловайськом у складі 51-ї бригади. Згодом чергував на блокпостах біля Донецька, Мар'їнки. Коли потрапив утретє в гарячу точ-

ку – пристрілював військовою зброєю, «дотягував» танки на Чугувському полігоні Харківщини вже у складі 14-ї бригади.

Костянтин з оптимізмом казав, що нарешті навчився по-справжньому цінувати життя і після пережитого йому вже нічого не страшно. Відверто ділився думками про тамтешню обстановку, про людей на Донбасі... Маючи статус учасника бойових дій, міг собі спокійно жити, будувати плани. Тим більше, що йому, як випускнику Київського університету харчових технологій, надходило чимало пропозицій працевлаштування.

У далекому Ізраїлі також зумів заслужити повагу. Алла Євгенівна з гордістю зазначала, що за чотири з половиною роки життя Кості в Ізраїлі знайшов справжніх друзів. З ними він заклав виноградник у населеному пункті

Бат-Шломо Хайфського регіону, плекав молоду лозу й підготував її до плодоношення. Казав, що на перший збір урожаю обов'язково приїде. Однак спробувати вина з винограду органічної ферми «Лев-Адам» йому не судилося... Тоді цей рожевий напій назвали ім'ям «Костя»...

Почуття обов'язку, прагнення бути завжди там, де найбільше потрібно, спонукали його повернутися в Україну й стати в перші лави на захист Вітчизни.

Здається, вже всі сльози рідних і близьких Костянтина Мрочка виплакані...

А минулої суботи за ним плакала вся Нововолинська громада, плакало рідне Благодатне. Плакало небо, посилюючи час від часу на землю світлі промені, нагадуючи, що для таких Героїв уготований Світлий, Сонячний Простір, звідки вони опікатимуть своїх рідних, побратимів і Україну.

...Через понад півтора року пошуків і довготривалого розслідування тіло Героя України танкіста Костянтина Мрочка повернулося у рідне місто.

Його відспівали на майдані Незалежності та у храмі Внесення Чесних Древ Господнього в селищі Благодатному.

Щемливі слова про героїзм Костянтина, співчуття родині прозвучали з вуст міського голови Бориса Карпуса, волонтерки Наталії Лізарук-Волохатої, а також подруги загиблого, яка прибула з Ізраїлю. Пані Ліад, до речі, у квітні нинішнього року вже приїжджала в Благодатне, аби познайомитися із сім'єю свого друга, дізнатися більше про те, де виріс Герой України. І на цей раз вона була з усією Нововолинською громадою у найважчі для родини хвилини, висловила захоплення воїном і вручила меру міста вино, назване на честь Костянтина. Воно зберігатиметься у міському історичному музеї.

«Герой України повернувся назавжди додому. Все ще не можемо, не хочемо вірити в те, що його немає... Назавжди в строю! Живий, допоки пам'ятаємо», – написали друзі Кості в соцмережах. ■

Погляд

Юрій ЛУЦЕНКО,
політик, ексгенпрокурор України,
ексміністр внутрішніх справ,
ветеран війни з росією

Не чіпайте Армію. Полікуйте безумних

На жаль, це знову сталося. Знову є дві України. Одна воює, волонтерить, лікує, рятує. Друга краде і бреше

Ця друга, Україна – невелика. Але складає монобільшість у політичній владі. І замість приймати лікування – приймає закони. А у вільний від розуму і голосування час – гавкає на військових.

Мар'яна Безугла – міль, яка вважає себе «Боїнгом». Звертаю увагу на це створіння лише тому, що вона в силу відсутності когнітивних здібностей має на язиці те, що керівництво «слуг народу» тримає мовчки в голові.

Вони бояться не тільки Залужного. Вони бояться Армії. Армії, яка не забула шашликів замість підготовки до неминучої війни, про яку місяцями попереджали.

Армії, яка знає, де ховалися зелені херої в перші дні вторгнення.

Армії, яка платить кров'ю за серіали про незламну фортецю і в день по 500 метрів.

Армії, яка, зціпивши зуби від обурення, виконує політичні рішення про відставку бойових командирів.

Кожен, хто спілкується з військовими, відчуває, як закипає злість на це все.

Це погано.

Бо головний ворог – у Москві.

Але заради якщо не України, то хоча б самозбереження вашого нікчемного перебування у владі – вгамуйте ідіотку, яка відкрито заявляє, що єдине право військового – вмерти в бою. А писати, говорити, мати свій погляд на війну військові не можуть.

Не чіпайте Армію.

Полікуйте безумних. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Руслан ПРИСТУПА – боєць із міста Нововолинська;

Андрій МИРОНЮК – боєць із села Дмитрівка, що на Рожиченщині;

Олександр НОВОСАД – боєць із села Федорівка Володимирського району;

Михайло БОЯРЧУК – боєць із міста Ківерці;

Віталій ЛУК'ЯНЧУК – боєць із села Прилісне, що на Маневиччині;

Сергій КЛЕКОЦЮК – боєць із села Заріччя Ковельського району;

Олег КОВАЛЬЧУК – боєць із села Рудка, що на Любешівщині.

РЕКЛАМА

ОГОЛОШЕННЯ

Загублені номерні знаки та свідоцтва на реєстрацію транспортних засобів, власником яких є ДП «Ківерцівське лісове господарство», а саме:

- екскаватор колісний, реєстраційний номер 0316 ВШ, марка ЕО-2621, рік випуску – 1991;
- причіп, реєстраційний номер 5828ХВ, марка ЗПТС-12, рік випуску – 1994, серія АБ 649232 дата реєстрації 21.01.2009;
- самохідне шасі, реєстраційний номер 7609 ВИ, марка Т-16, рік випуску – 1991;
- трактор колісний, реєстраційний номер 0759 ВШ, марка МТЗ-82, рік випуску – 1992, серія АБ 424212, дата реєстрації 01.03.2007;
- трактор колісний, реєстраційний номер 6784 ВИ, марка МТЗ-80, рік випуску – 1980;
- трактор колісний, реєстраційний номер 4646 ВШ, марка МТЗ-82, рік випуску – 1998, дата реєстрації 03.01.2009;
- трактор колісний, реєстраційний номер 7605 ВИ, марка МТЗ-80, рік випуску – 1988, дата реєстрації 03.01.2009;
- трактор колісний, реєстраційний номер 0328 ВШ, марка МТЗ-82, рік випуску – 1996, серія АС 244204, дата реєстрації 28.02.2007;
- трактор колісний, реєстраційний номер 9154 ВИ, марка К-700, рік випуску – 1988;
- трактор колісний, реєстраційний номер 4640 ВШ, марка МТЗ-82, рік випуску – 1997, серія АБ 424213, дата реєстрації 01.03.2007, вважати недійсними.

ПРОДАМ КИЛЬЦЯ ЗАЛІЗОБЕТОННІ І КРИШКИ З ЛЮКАМИ

(для облаштування ям, септиків, каналізації):
2, 2 м (кільце, кришка) – 2900 грн/шт.
1, 7 м (кільце, кришка) – 1900 грн/шт.
1, 2 м (кільце, кришка) – 1300 грн/шт.

ТЕЛ. 050 67 42 465.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення):
балки, крокви, дошки обрізні та необрізні,
рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення
(туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332, 0976492371.

пп БУРМАКА Н.П.
Працюємо за попереднім записом.
18, 25 листопада, 2 грудня
ефективне лікування від
АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):
тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53,
098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1
(0472) 63-16-16, 63-25-28

Нардепові Олександр Дубінському (на фото) оголошено підозру в державній зраді та участі в злочинній організації, в якій він мав псевдо Буратіно. До цієї групи також входили одіозний нардеп Андрій Деркач (зараз у бігах), його колишній помічник Ігор Колесніков (позивний Ветеран, за матеріалами СБУ він вже засуджений і відбуває покарання за державну зраду) та Костянтин Кулик (позивний Птичка). Працівники ДБР спільно з СБУ встановили, що за вказівкою російських спецслужб вони організували заходи з дискредитації іміджу України на міжнародній арені для погіршення дипломатичних відносин зі США та ускладнення вступу України до Європейського Союзу та НАТО. Дубінського затримано на 60 діб.

4 опозиційні сили Польщі («Громадянська коаліція», «Польща 2050», Польська селянська партія, «Нова лівиця») підписали 10 листопада коаліційну угоду, що відкриває перед ними шлях до створення правлячої більшості у Сеймі і формування уряду країни.

■ Прямая мова**«Ми маємо перетворитися на Британію часів Другої світової»****Найяскравіші за тиждень думки і цитати**

Валерій ЗАЛУЖНИЙ, Головнокомандувач ЗСУ, про захисників України:

«Дякую кожному і кожній із вас. Ви показали всьому світові, як треба боротися за свободу і рідну землю. Пишаюся бути з вами в одному строю. Воїни-герої, міста-герої – це наша реальність. Як би важко нам не було, але вже точно не буде соромно».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент, закликав тримати єдність навколо ЗСУ:

«Єдність – це питання виживання. Єдність навколо Збройних сил. І ми не маємо права на політичні ігри, хайп, не маємо права на вибори в умовах такої смертельної загрози. Неприйнятно, коли чиновники, міністри чи окремі депутати ллють воду на млин російської пропаганди. Час заспокоїтися».

Богдан БУТКЕВИЧ, журналіст, про Перемогу:

«Єдиний варіант перемоги в такій війні – це напружити всі сили й кинути їх на війну...»

Досить брехати про швидку Перемогу. Досить брехати про якісь відновлення. Досить мислити відкатами. Досить сподіватися, що Захід нас врятує.

Ми маємо перетворитися на Британію часів Другої світової. Де всі будуть різко біднішими. Зате ми будемо робити свої снаряди, дрони, кулі тощо».

Дмитро КУЛЕБА, міністр закордонних справ України, про переговори з росією:

«Для тих, хто має коротку пам'ять. У період із 2014-го до 2022 року Україна провела приблизно 200 раундів переговорів із росією. За цей період було досягнуто 20 угод про припинення вогню, усі з яких росія швидко порушила».

Жоден із 200 раундів переговорів чи 20 угод про припинення вогню не завадили путіну розпочати жорстоке тотальне вторгнення в Україну 24 лютого 2022 року. Ті, хто стверджує, що Україна має вести переговори з росією зараз, або необізнані, або введені в оману, або вони стають на бік росії й хочуть, щоб путін узяв паузу перед ще більшою агресією.

Ми не повинні й не потрапимо в цю пастку».

Еммануель МАКРОН, президент Франції, про значення грудня у війні проти росії:

«Наступний місяць буде вирішальним, оскільки Україна намагатиметься відвоювати втрачені землі в ході контрнаступальних операцій».

Ян ВАЛЕТОВ, письменник, про те, як перемоги:

«Ми виживемо, якщо будемо зграємо. Роєм. Єдиним кулаком. Як вам більше подобається, так і назвіть».

Ми виживемо, якщо перестанемо шукати скрізь зраду і звинувачувати того, хто з нами не згоден, у роботі на росію. Насправді на росію працюють ті, хто намагається розколоти українське суспільство за будь-якою ознакою: національною, мовною, територіальною та – увага! – за політичною належністю!

Наш ворог – за поребриком! Усі, хто підтримує незалежність та свободу в Україні, – це наша зграя! У деталях розбиратимемося після війни. Якщо буде в цьому хоч якийсь сенс.

Наразі необхідно вижити».

Олексій ПЕТРОВ, воїн ЗСУ, про звинувачення народної депутатки від «Слуги народу» Мар'яни Безуглої в тому, що командири ЗСУ «бухають» (цю заяву активно використовує російська пропаганда. – Ред.):

«Послухай мене, безглузда служка! Я той самий, про якого ти кажеш. Старший лейтенант. Командир взводу окремої роти однієї з бригад ЗСУ. Можеш приїхати в район виконання бойових завдань з усією своєю фракцією і перевірити мене на вживання заборонених речовин. Будь-яких. І перевірити командири інших взводів. А також командири роти та його замів. Коли я бачу комбрига, він іноді вже хитається. Але від втоми. Бо у нього немає вихідних, як, наприклад, у монобільшості. Він не може ввечері сказати: «На сьогодні все. У понеділок побачимось», – бо бригада їб@шиться. Цілодобово. І він цілодобово мусить керувати цим процесом... А от якщо загнати вашу ЗЕлену кодулу невігласів до відповідних лікарів та взяти на аналіз зразки біологічних тканин, цікаво, який буде результат?».

Віталій ПОРТНИКОВ, публіцист, письменник і журналіст, про плани путіна:

«Згідно з планом, усі колишні радянські республіки мають позбутися свого суверенітету. Схід та Південь України й, можливо, велика частина Казахстану мають увійти безпосередньо до росії. Інші території мають бути на початку оголошені частинами союзної держави, прообраз якої вже існує між росією та білорусією. Згодом країни мають стати частиною єдиної росії, яка виникне з цієї так званої союзної держави. Тобто незалежні країни мають перетворитися на автономії у складі росії. путін хотів би стати президентом такої держави вже у 2030 році».

Герман СМЕТАНІН, генеральний директор «Укроборонпрому», про ракети власного виробництва:

«Скажу загальною. Є державна програма з нарощення виробництва ракет. Люди працюють, усі вмотивовані й хочуть у@бати по тій москві, щоб там мало нікому не здалося. Але під час війни це надсекретна інформація, ділитися якою я не можу».

■ Незламні**«Ми готові були до спротиву. Але з голими руками»**

Активістка ГО «Справа громад» Оксана Погомій (на фото), яка пережила окупацію Херсона, навіть в умовах небезпеки допомагала містянам і зараз пече безкоштовний хліб для них

Ольга СОКОЛОВА

У річницю звільнення рідного міста 11 листопада вона згадала, як усе відбувалось.

«Я не думала, що нашу область так швидко захоплять. Я написала пост у Facebook, збираємо все для того, щоб допомагати військовим. Ми готові були до спротиву. Але з голими руками», – каже Оксана.

Вона також згадує, як херсонці вийшли на протест проти окупантів з українськими прапорами: «Це були такі відчуття: ти беззбройний, вони зі зброєю, але ти висловив свою громадянську позицію. Ти сказав ворогу в обличчя, що вас тут не чекали. Вони не ждали, що люди вийдуть на спротив, – говорить активістка. – Я пішла у волонтерський центр, це було 5 березня. Вже кацапи зайшли в місто. Вже Бузковий парк розстріляли. А моя подруга взяла прапор і пішла в центр. І вона мені дзвонить і каже: «Тут стільки народу!». І я не витримала – побігла. Це було просто щось неймовірне. У нас на День міста ніколи стільки людей не збиралося. Там були тисячі. Русня стояла з автоматами. Ми були на невеликій відстані. Ми кричали їм «Геть з Херсона!», «путін х*ло» – вони стояли і дивились. Це був перший мітинг, на який вийшли люди»...

«Ще один великий мітинг пройшов 13 березня, це День звільнення від фашистів. Хода була дуже велика. Але я знаю, що після цієї ходи вже багатьох узяли на катівню. Перше, куди вони завозили, – в обласну, там була перша катівня. І 19 березня, якщо я не помиляюся, вже почали розстрілювати, кого поранили, кого тягнули в машини. Після цього люди перестали ходити на мітинги», – додає Оксана Погомій...

У листопаді 2022 року мешканці деокупованих херсонських сіл зі сльозами на очах зустрічали воїнів ЗСУ, міцно їх обіймали і дарували квіти. «11

«Я всім казала і кажу: після того, як ти був в окупації, ти відчуваєш, як пахне повітря свободи».

листопада ми рубаємо дрова. Готуємося на зиму. Проїжджає машина з нашим прапором. Ми ж готувалися сидіти в підвалах під обстрілами. Я наготувала тушонку, свічки, сірники. Ми переляганулися: це можуть спеціально зробити для провокації, – зі сльозами на очах розповідає Оксана про події того пам'ятного дня. – Наступного дня вранці

кується Петро Порошенко: «Сьогодні рік, як Збройні сили України звільнили наш нескорений Херсон. Місто-Герой. І місто Героїв. Місто НЕзвичайних людей, які голіруч кидалися на танки та БТРи. Місто хлопців із Бузкового гаю, які, маючи кілька автоматів і «коктейлів молотова», заплатили життям за існування держави. Місто людей,

«У нелюдських умовах окупації вона творила Україну. Справжню, щиру, віддану. Країну, яка своїх не кидає. І продовжує це робити і зараз, випікаючи разом із командою «Справи громад» запашний хліб для містян.»

ми поїхали на площу, я побачила прапори, там «Старлінк» уже поставили, військові – все».

«Ця ейфорія в мене досі. Незважаючи на обстріли, незважаючи ні на що, я всім казала і кажу: після того, як ти був в окупації, ти відчуваєш, як пахне повітря свободи», – каже Оксана Погомій. Вона й зараз допомагає херсонцям, які після звільнення пережили руйнування Каховської греблі. Щодня ворог обстрілює місто, але воно – живе.

Оксана Погомій – член великої команди «Європейської Солідарності» та «Справи громад». Про неї дуже тепло відгу-

які боролися і перемогли. Для мене особисто Херсон – це й наша Оксана Погомій. Яка залишилася під час окупації, допомагала місцевим, розносила їжу тим, хто цього потребував, – каже п'ятий Президент. – У нелюдських умовах окупації вона творила Україну. Справжню, щиру, віддану. Країну, яка своїх не кидає. І продовжує це робити зараз, випікаючи разом із командою «Справи громад» запашний хліб для містян. Херсонці, ви – справжні герої. Пишаюся вами. Завдяки вам ми ще на один день ближче до Перемоги!» – переконаний Петро Порошенко. ■

■ Політична кухня**«Владу треба критикувати навіть під час війни»**

Так вважають дві третини опитаних українців, хоч у травні 2022 року ситуація була діаметрально протилежною

Микола ДЕНИСЮК

Про це свідчать результати опитування Київського міжнародного інституту соціології (KMIC), проведеного 30 вересня – 13 жовтня. «У травні 2022 року (на початку вторгнення) більшість українців віддавали перевагу уникненню взагалі будь-яких суперечок. Тоді 68% вважали, що всі дискусії мають бути відкладені, а наполягали на допустимості критики 26%.

Зараз, у жовтні 2023 року, ситуація стала діаметрально

протилежною: тепер 70% українців вважають важливим критикувати можливі хибні рішення влади, а наполягають на уникненні будь-яких суперечок 25% респондентів», – інформують у KMIC.

«Соціологи наголошують, що серед українців безумовним є запит на єднання та уникнення внутрішніх чвар. Зокрема, тому 81% українців виступають проти проведення виборів зараз.»

При цьому соціологи наголошують, що серед українців безумовним є запит на єднання та уникнення внутрішніх чвар. Зокрема, тому 81% українців виступають проти проведення виборів зараз.

Грушецький. Методом телефонних інтерв'ю на основі випадкової вибірки мобільних номерів опитали 2 007 респондентів, що мешкають у всіх регіонах України (крім АР Крим). ■

■ **Хвала рукам, що пахнуть хлібом!**

«Троянди й... свині, огірки і помідори – красиве і корисне на Щерблюків просторах»

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

НИКОЛИ НЕ ВІДКЛАДАЮТЬ ЗАДУМАНОГО У ДАЛЕКУ ШУХЛЯДУ

Цими днями на території «Макс Ком» у руках майстрів горить робота... Кілька місяців тому чоловік і син пані Оксани розказували їй про свою нову ідею збудувати більше десятка теплиць, а цими днями їх уже накривають на площі майже 1 гектар. Будівництво теплиць підпадає під державну програму. На нього потрібно, за попередніми підрахунками, 7 млн 200 тис. грн, з них держава зобов'язується повернути 3 млн 500 тис. грн.

Село радіє, бо в людей буде робота. Гарну новину нехай знають і любителі городи: невдовзі на прилавках ринків, а можливо, й супермаркетів, з'явиться свіжий, соковитий, різноманітний товар, вирощений досвідченими господарями на благодатній печиховській землі.

А загалом ніхто зі Щерблюків ніколи не відкладає задуманого у далеку шухляду. Цієї осені на колишньому колгоспному дворі в сусідньому Підбереззі запрацювала майстерня для ремонту техніки з піднавісами, лінія з виробництва палет із соломи, яку звозять із полів, що їх обробляє «Макс Ком», та хо-

«Вирощувати планують огірки, помідори, броколі, пекінську капусту та різну зелень. Перші сходи, дасть Бог, будуть уже в лютому наступного року.»

Фото Леся ВЛАШИНЕЦЬ.

Василь Щерблюк не тільки директор, а ще й за сумісництвом ветеринар, тому на фермі щодня.

Роботою в ПП «Макс Ком» задоволені Юрій Литвинчук, Вадим Ткач і Василь Освіциньський, а на кухні в адмінприміщенні можна випити чаю чи кави.

«За сапку – і в квітник, де рожа розцвіла»: доглядати квіти й декоративні кущі Василь Тарасович довірив Людмилі Литвинчук.

вою, не сумнівався: в цього хліборобського роду не буде переводу.

«...ХВАЛИЛИ ЗА ГРУ НА АКОРДЕОНІ, А Я ЗАВЖДИ ХОТІВ СТАТИ ВЕТЕРИНАРОМ!»

...Востаннє, коли бачилися влітку, Василь Тарасович зустрів мене на воротах тваринницької ферми в Печиховстах. Якби не знала, куди йду, подумала б, що за ними побачу не свинарники, а оранжереї. Перед входом у двір, на кожному кроці вздовж акуратних доріжок на території ферми красувалися десятки пишних декоративних й трояндових кущів. Вони – хобі молодого господаря.

У якусь мить згадала його учнем Горохівської музичної школи, як вигравав на акордеоні на міських концертах і конкурсах. «Музикантом буде Василько», – казала тоді публіка, аплодуючи юному віртуозові.

– А я завжди мріяв стати ветеринаром! І таки став ним! – усміхався мій співрозмовник, який хист до музики успадкував від батька. Акордеон завжди на почесному місці в їхній родинній світлиці, а Тарас Васильович Щерблюк, якого волиняти знають дієвим депутатом Волинської обласної ради, в одному з інтерв'ю газеті «Волинь» обіцяв, що на честь Перемоги заспіває «так гарно,

як ще ніколи не співав».

Наразі вся велика родина працює на Перемогу. Першого воєнного ранку складно було зорієнтуватися, що робити, та вже ввечері Щерблюки вирішили, що найшвидше зможуть допомогти армії, яка потребувала фактично всього, м'ясом. Протягом трьох місяців із ферми було доставлено на потреби ЗСУ більше 10 тонн свинини.

«ЗНАТИ КУДИ ВЕЗТИ – НЕ ПРОБЛЕМА, БУЛО Б БАЖАННЯ ПОМОГТИ»

Вантажі з провізцією на Схід сім'я споряджала фурами. Вона давно не рахує бронжилетів, тепловізорів та іншого військового реманенту, автомобілів, відправлених на передову... М'ясо ж захисникам стали передавати у вигляді смачних тушкованок. Їх виробництво налагодили на своєму плодоконсервному заводі у Берестечку давні друзі й ділові партнери Оксани й Тараса Щерблюків – Наталія та Олександр Захарчуки. Зробили їх більше 10000 банок. До слова, завдяки меценатству родини Щерблюків газета «Волинь» стала улюбленим і єдиним читивом бійців на всіх фронтах.

26-річний Василь Тарасович на фермі щодня. Із 2005-го «Макс-Ком» займається вирощуванням молодняку свиней данської генетики без застосування антибіотиків. Тоді першу свиноматку привезли з Данії, тепер їх є 270.

Здоровий молодняк ПП продає, певну частину відгодує, в тому числі для потреб ЗСУ. Здавалося б, усе вже налагоджено, відпрацьовано, закріплено досвідом. Але, за словами директорки ПП Оксани Щерблюк, починати тваринницький бізнес в Україні було дуже важко, збитково, непевно – і це вже тема для іншої публікації, яка може стати корисною початківцям порадами від доброзичливих аграріїв-професіоналів.

Опікуватися новозбудованими теплицями теж буде Василь Щерблюк. Гарною порадицею у новій справі йому є дружина Аня. Вирощувати планують огірки, помідори, броколі, пекінську капусту та різну зелень. Перші сходи, дасть Бог, будуть уже в лютому наступного року. Так хочеться, щоб волиняни смакували їхніми плодами на честь Перемоги!

А через газету «Волинь» Оксана, Тарас, Василь Щерблюки, вся їхня велика родина адресує щирі вітання з Днем працівника сільського господарства України трудівникам ПП «Макс Ком» і ТОВ «Агропродукт-Горохів», усім хліборобам Волині, захисникам, які з мрією про працю на рідній землі боронять країну від ненависного ворога. *Україна перемаже й будуть знову і хліб, і пісня у нашому краї, однаково багатому працюючими й талановитими людьми!* ■

■ **Пульс тижня**

На Ковельщині під час пожежі загинуло двоє осіб

Вогонь було ліквідовано до прибуття фахівців ДСНС силами місцевої пожежної охорони та односельців, але він уже встиг наробити біди

Богдана КАТЕРИНЧУК

У неділю о 19.33 до Служби порятунку «101» надійшло повідомлення про загорання дерев'яного житлового будинку в селі Межисить Ковельського району. За повідомленням головного управління ДСНС України у Волинській області, на виклик виїхали рятувальники 14-ї Державної пожежно-рятувальної частини селища Ратне, а також співробітники місцевої пожежної охорони сіл Щедрогір і Самари. На жаль, на місці події було виявлено тіла двох загиблих чоловіків 1983 та 1994 років народження. Ймовірна причина пожежі з летальними наслідками – необережність чоловіків під час куріння. ■

Чоловіка судять за смерть односельця

Обвинувачений перебуває під вартою

Наталія МУРАХЕВИЧ

Прокурори Камінь-Каширської окружної прокуратури скерували до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні про заповідання 51-річним жителем села Лісове Камінь-Каширського району на шість літ старшому односельцю тяжких тілесних ушкоджень, що спричинили його смерть (ч. 2 ст. 121 Кримінального кодексу України).

За даними слідства, після опівночі 26 серпня 2023 року нетверезий чоловік під час конфлікту у будинку потерпілого побив господаря, завдавши травм, від яких той помер.

Досудове розслідування проводить Камінь-Каширський райвідділ поліції. ■

«Жінка із ножем у руці погрожує фізичною розпорою»

На таке повідомлення оперативно вирушив екіпаж сектору реагування відділення поліції № 4 міста Березне Рівненської області

Сара САРНА

Прибувши у центр села Поліське, правоохоронці виявили заявника, який поблизу кафе разом із товаришами розпивав алкогольні напої.

У ході з'ясування інформації 23-річний місцевий житель повідомив, що з ним усе гаразд і в небезпеку не потрапив, а зателефонував на «102» «просто так».

Поліцейські почали складати на нього адмінматеріал за статтею 183 КУпАП (завідомо неправдивий виклик спеціальних служб – тягне за собою накладення штрафу від 50 до 200 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (неоподаткований мінімум – це сума розміром у 17 грн)).

Проте такий розвиток подій захмелілому парубку був не до вподоби. Тож він вирішив одразу залагодити питання, «аби всім було добре».

Попри неодноразові попередження про кримінальну відповідальність, порушник кинув на сидіння службового авто 1000 гривень.

Слідчо-оперативна група задокументувала злочин, за який 23-річному жителю села Поліське може загрожувати від 2 до 4 років позбавлення волі, інформує пресслужба Нацполіції Рівненської області. ■

Колишній генсек НАТО Андерс Фог Расмуссен пропонує прийняти воюючу Україну до Альянсу, але щоб стаття 5 Вашингтонського договору не поширювалась на окуповані росією території.

Російська окупаційна армія за останні два місяці могла накопичити ще приблизно 200 високоточних ракет до тих 600 екземплярів, які мала на початок осені. Про це повідомив спікер Повітряних сил України Юрій Ігнат.

Рашисти продовжують обстрілювати Херсон. 11 листопада окупанти влучили в обласну бібліотеку імені Гончара. У будівлі – суттєві руйнування, пожежа вирувала півтори години. На щастя, обійшлося без людських жертв.

Навесні 2022 року влада розпочала телемарафон «Єдині новини» і відключила з цифрового ефірного мовлення три опозиційні телеканали – «Прямий», «5 канал» та «Еспресо». Цими днями Європейська комісія у своєму звіті щодо виконання Україною умов для початку переговорів про вступ до ЄС закликала повернути ці телеканали в ефір.

Колесо історії

Як храм у Полапах горів, то в сусідніх селах видно було

Закінчення. Початок на с. 1, 12

Катерина ЗУБЧУК

Телефільму, у який вписана сторінка й Полап, у селі так і не побачили. Хоч ті організував зйомки, казали, що повідомлять, коли й на якому каналі увімкнута телевізор. А дочки Ганни Іванівни, за їхніми словами, хотіли б подивитися, як там показано непростий час. Не раз бували на заробітках у Польщі, й коли мова заходила про Волинську трагедію, то від поляків доводилося чути, що «то все українці нароби!» Лютов Стасік із цього приводу пригадала:

— Я, бувало, не витримувала в суперечку вступала. Казала: «Пан Марек (так звали роботодавця. — Авт.), то не так. Ми знаємо розповіді старших людей, які все бачили й пережили. Поляки теж приходили до нас не з добром».

БАБЦІ ШУРИ САМ ПРЕЗИДЕНТ ПОЛЬЩІ ДУДА ВРУЧИВ НАГОРОДУ
До теми Волинської трагедії звернувся вже в наш час польський репортер Вітольд Шабловський. Упродовж трьох років він розшукував у Польщі та Україні її очевидців. Почути ним увійшло в книжку «Кулемети й вишни». Історії про добрих людей з Волині, яка з'явилася у 2016 році (польська версія назви — «Праведні зрадники»). Вона — про мужність, силу духу та милосердя людей, які ризикували життям заради порятунку ближнього. Серед цих «добрих людей» — Олександра Васейко, яка живе в селі Сокіл, що межує з Полапами. Точніші — уже покійний її батько Каленик Лукашук, який свого часу розказав дочці про страшні часи, «коли люди вбивали одне одного», показав у лісі місця, де сам похоронив убиту сім'ю поляків.

І сказав (цитата з книжки): «Колись сюди придуть поляки й їх шукатимуть. Я цього не дочекаюся, але ти дочекаєшся. Приведи їх сюди». Так і було. Про це розповідала вже сама Олександра Калениківна...
Був жовтневий день, а баба Шура, як її називають в околицях

(у книжці — пані Шура), сиділа в садку біля грубки, складеної з цеглин. Упродовж трьох років він розшукував у Польщі та Україні її очевидців. Почути ним увійшло в книжку «Кулемети й вишни». Історії про добрих людей з Волині, яка з'явилася у 2016 році (польська версія назви — «Праведні зрадники»). Вона — про мужність, силу духу та милосердя людей, які ризикували життям заради порятунку ближнього. Серед цих «добрих людей» — Олександра Васейко, яка живе в селі Сокіл, що межує з Полапами. Точніші — уже покійний її батько Каленик Лукашук, який свого часу розказав дочці про страшні часи, «коли люди вбивали одне одного», показав у лісі місця, де сам похоронив убиту сім'ю поляків.

«Колись поляки й українці дружно жили, на вечірні одні ходили, а у війну та біда почалася. Батько завжди казав, що поляків треба любити — вони добрі сусіди наші.»

— Ще сажі не втерла, тож боюся, щоб хати не спалили. Того й варю тут, — каже жінка. А почувши, що ж привело нас до неї, про батька почала розповідати: — Його не взяли на війну, бо без ока був. Він полякам, які в лісі ховалися, їсти носив.
Бабі Шурі — сімдесят восьмий рік. Народилася уже після того страхотія, яке було у війну. Про минуле знає із батькових слів:

приїхали шукати могили співвітчизників, загиблих у 1943-му, і показала ті місця, про які дізналася колись від батька. «Якби не вона, нам би не вдалося знайти могили у Волі Островецькій», — сказав Леон Попек із Інституту національної пам'яті Польщі про Олександру Васейко, якій у 2019 році президент Польщі Анджей Дуда вручив медаль «Virtus et Fraternitas» (з латинської —

«Честь і братерство») — одні із чотирнадцяти з різних країн.
До речі, маючи на той час сімдесят три роки, мешканка Сокола вперше була у Варшаві і взагалі в Польщі. А її своєрідним гідом став автор книги «Кулемети й вишни». Історії про добрих людей з Волині» Вітольд Шабловський, який особисто привіз пані Шуру з донькою та онуком до столиці Польщі і супроводжував її під час урочистості, на якій їй вручили нагороду.

«ЯКЩО НЕ БУДЕ ПРИМИРЕННЯ — НЕ БУДЕ ЖИТТЯ»

Колішній голова Полапівської сільради, а ще — бригадир, парторг місцевого колгоспу і на самкінець — завідувач цегельні, як його представив мій попутьник Микола Гризчук, Володимир Сільчук каже, що село палили 14 жовтня, на Покрову. Судячи з історичної довідки, це було напередодні, але в людей трагедія пов'язалася із цим великим церковним святом. Володимир Степанович розповідає:

— Мені тоді було п'ять років, але те все добре пам'ятаю. Ми жили на Макарах (так куток називається). Прийшла татова сестра Ганютка й каже йому: «Стьопка, поляки наступають!». Ранок був. Мама хліб замисила, щоб спекти. Уже було не до хліба. Не забуду, як я біг босий, меншого брата тато ніс на руках.

А старші два поїхали конем, посадивши ще бабу на підводу. Поляки не наздоганяли, але стріляли в нас білими. Коли вже були на хуторі, де жив Федько, то бачили, як церква горіла. Поляки оточили село, й когось застали вдвома, то побивали. Після того Полап розуміна.

Про вибачення і взаємпрощення на офіційному рівні двох держав мова йде вже не одне десятиліття. Сьогодні ми вдячні полякам за ту допомогу, яку вони надають українцям, котрі рятує від війни, з нами й прихисток за Бугом, за підтримку в боротьбі з ворогом. Нехай це теж буде ще одним кроком до взаєморозуміння. ■

Редакційний щоденник

Старовинні вишиванки з колекції Марії Долиновської магічно допомагають ЗСУ

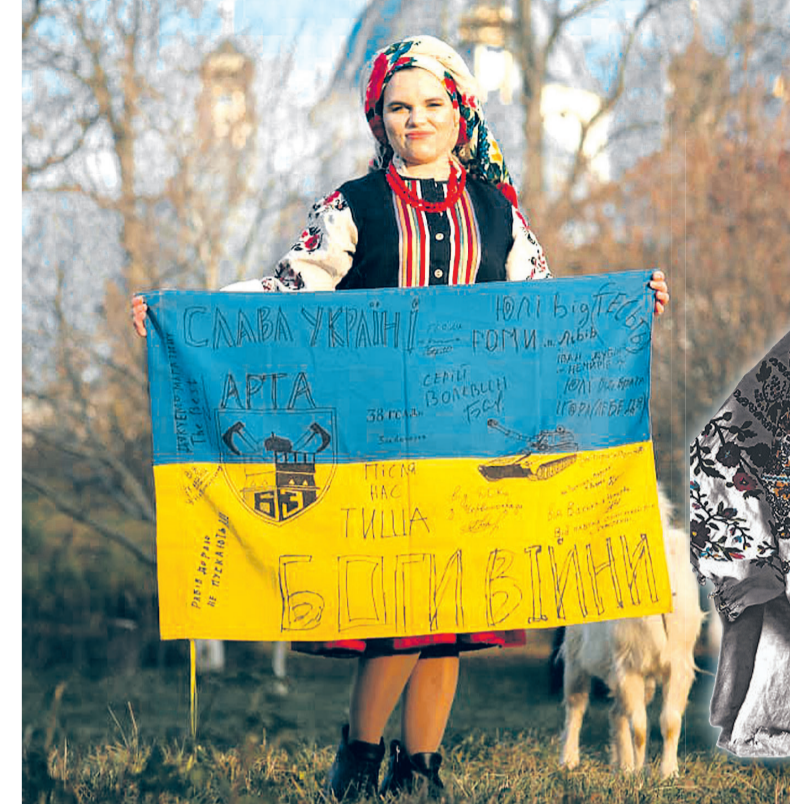
...ЩО РАНІШЕ НЕПОТРІБНІ ДРІБНИЧКИ НИНІ СТАЛИ ДУЖЕ ЗАТРЕБУВАНИМИ

Пригаду, в дитинстві найбільш цікавим і таємничим приміщенням вважалося горіще. Якщо нам із сестрою з дозволу батьків вдалося туди добратися, то могли годинами переглядати те, що зберігалося роками й десятиліттями. Старе взуття, праски, шматки натуральної шкіри, інструменти, металеві коробки, колишні підручники, господарський реманент — словом, те, що на той час було в хазяйстві зайвим, але, як вважали старші, будь-якої миті могло знадобитися.

Згодом, коли вже технічний прогрес поволі добирався до нас, відкрилися «ворота в Європу», час від часу проводилася так звана чистка: все старе, зайве викидали на сміття. І хоч спритно був, бо батьки казали, що «всьяке може бути», нам здавалося, що оте «всьяке» буде не на гірше.

«Зараз активно продовжує збирати одяг до етнографічного альбому «Над Бугом-рікою», де будуть вміщені фото стародавніх сорочок Прибужжя.»

Але такі правду кажуть: «Шляхи Господні незбагненні...» — життя, як і доля, непередбачуване. Велика війна принесла великі проблеми й нові запити. Пригадайте, якою тривожною і важкою була минувша зима. І не для нас, які, хоч терпіли незручності через вимикання світла, та були в теплі. А для наших захисників... Скільки всього знадобилося, щоб почати виготовляти буржуйки, які могли хоч якось протримувати хлопців у люті холоду в окопах і бліндажах. Скільки

Богами війни стають, коли знають, що їх вірно чекають Богині тилу.

різного підручного матеріалу шукали ентузіастки, які з волісеса виготовляли такі пічки на колесах! Бачила це й у виробничих майстернях Нововолинського центру профтехосвіти, й на подвір'ї, де розташований офіс волонтера Валерія Курстака. А пам'ятає, як усі дружно збирали бляшанки на окопні свічки? У шахтарському місті одним із перших їх почав виготовляти разом із сім'єю та

однорідцями підприємець Олег Седець. І тепер, напередодні зими, знову у свічка є потреба. І волонтери закликають не викидати використані баночки, яким знайдуть призначення. Є також прохання приносити емоції з-під дитячого харчування, куди складають печиво або інші продукти й відправляють на фронт. А потім ця тара служить, щоб уберегти харчі від гризунів.

Потрібні також матеріали, з яких можна зробити устілки. І, звісно, тканина темного чи білого (для зими) кольору для плетіння маскування сіток. Коли торік побачила в магазині секонд-хенду відому волонтерку Наталію Лізарук-Волохату з обертком жвганих речей, то подумала: «Ще недавно майже з кожної хати таке виносилося до сміттєників і вивозилося на полігон побутових відходів»...

Натрапила недавно на повідомлення про потребу в використаних електронних сигаретах, які необхідні для того, щоб створити системи скидання вибухівки для дронів ЗСУ. А це для тих же потреб просять пошукати зайве «сміття»: жовті коробочки, у які ховавуть іграшки всередині «кіндера», затискачі пластиків від хлібобулочних виробів, пластикове упакування з-під шпигульків, пластикова зелень чи декоративні рослини будь-якого кольору...

Цей перелік можна продовжити. Тому, якщо не завжди можемо допомогти фінансово нашим Збройним силам, то хоча б не будьмо байдужими, коли чинимо такі оголошення-заклики. Не забуваймо, що наближається зима, яка, швидше всього, буде не легшою за минулу. Бо війна триває, і нам за всяку ціну треба вистояти.

...ЯК ЕНТУЗІАСТИ ПРОДОВЖУЮТЬ ПРАЦЮ СПРАВИ І В НАЙІСКЛЮДНІШІ ЧАСИ

Я — про Марію Долиновську — нововолинську збирачку старовинного одягу, фольклористку, краєзнавицю, волонтерку, без участі якої не обходиться жодне свято в місті й окрузі. Про авторитетну людину, якій разом із чоловіком довірили вітати українським короваєм представителя ПЦУ Епіфанія під час його візиту в Нововолинськ у травні цього року.

Коли на початку повномасштабної війни зустрілися з нею, у Марії Василівни, як і в кожного з нас, була розгубленість і тривога. Тільки вона, окрім своїх рідних, які в ту пору перебували у столиці, хвилювалася за ще одне своє дитище — безцінну колекцію українського вбрання, збиранню і плеканню якого присвятила десятиліття життя. Тоді жінка спакувала все спершу в поліетиленові мішки, потім у звичайні. Вже проробила декілька варіантів евакуації цього скарбу в залежності від ситуації. Аби не пропало! Аби залишилося для нащадків! На щастя, збереглося вбрання в надійному місці.

Потім пані Марія започаткувала благодійну акцію — проект-етнофотосесію у вишиванках зі збору коштів для наших захисників. Знаєте, скільки жінок тоді

зголосилося! Вона разом із чоловіком Ярославом багато допомогала волонтерам коштами.

Неповторне національне вбрання із колекції Марії Долиновської сталою окрасою багатьох благодійних заходів, на яких присутні не лише збагачувалися знаннями про особливості й унікальність вишивки, її сакральний зміст, її щедро жертвували на ЗСУ.

Незважаючи на складний час, пані Марія знаходить різні години для спілкування з різними аудиторіями: учнями, молоддю, слухачами Університету вільного часу. Саме з її ініціативи як голови громадської організації «Русовичі» проводиться багато патріотичних заходів. І головне — вона не зупиняється на досягнутому. Зараз активно продовжує збирати одяг до етнографічного альбому «Над Бугом-рікою», де будуть вміщені фото стародавніх сорочок Прибужжя. І майже щотижня їй приносять віднайдені сорочки, вишиті в різні періоди нашими предками. Найцінніші експонати зроблені ще на зазланні в Сибіру. Пані Марії родинні колекції довіряють. І за кожною вишиванкою — своя історія, інколи трагічна.

Дочка Марії Долиновської Оксана якось написала, що в мамі є мрія — відкрити музей прибузьких вишиванок. Віримо, що з Божою поміччю вона здійсниться! ■

Школярі з перших вуст почули про жахи війни

10 листопада до Маневицького лицю №1 імені Героя України Андрія Снітка застав Герой України Володимир Жемчугов

Герой України Володимир Жемчугов розповідав ліцеїстам, що війна розпочалася не 24 лютого 2022 року, а у 2014-му.

Мистали частинкою історичної миті, коли з перших вуст чули про всі жахи війни, про те, чому ми сильна нація», — повідомляється на фейсбук-сторінці навчального закладу. Організатори зустрічі — Міністерство культури та інформаційної політики України, ДП «Центр захисту інформаційного простору України», управління освіти і науки Волинської обласної державної адміністрації.

Довідка «Волині»: Володимир Жемчугов родом із міста Красний Луч на Донеччині. Він — український партизан, учасник російсько-української війни, під час виконання бойового завдання підірвався, мав важкі поранення, в результаті яких втратив кисті обох рук та зір. 11

полоні. Після звільнення повернувся в Україну та почав проходити курс лікування. 21 січня 2017 року удостоєний звання Героя України. ■

Пряма мова

Андрій ЄРМАК, глава Офісу Президента, про головне запитання для всіх українців:

Я думаю, ніхто не знає, коли закінчиться війна. Вона може закінчитися дуже раптово, і саме для цього все робиться. Багато факторів, які впливають на це. Але дуже хотілося б, щоб усе-таки це сталося якомога скоріше. Якщо порівнювати, наприклад, із забігом на 100 метрів, я вважаю, що 70 метрів ми вже пробігли. Але останні 30 — вони найтяжчі. І якщо ти почав бачити себе переможцем, можна все програти.

У свої 80 років Мустафа Джемелєв став Героєм України. Лідер кримськотатарського народу і нардеп від «Європейської Солідарності» заявив, що для нього честь отримати найвищу відзнаку, адже її вручають воїнам, які ціною свого життя відстоюють свободу, територіальну цілісність і незалежність України.

Вітаємо!

Адресуємо щирі вітання зі знаковим ювілеєм ексначальнику Луцького міського відділу міліції УМВС України у Волинській області, голові ради Волинської обласної Асоціації ветеранів МВС України

Сергієві ШЕЛЕПИНУ.

Шановний Сергію Володимировичу, пане полковнику! Протягом багатьох років міліцейської служби ми були з Вами не лише колегами, яких цінують за слово і діло, професіоналізм і людяність водночас. З роками міцнішою стала наша дружба. На роботі не треба було просити Вашої поради. Ви мудро знали, коли й кому вона потрібна. Ви досі гуртуєте колишніх колег, з честю відстоюєте права офіцерів, які не бувають колишніми, і цінуєте в людях найпотрібніші в усі роки почуття товарищескості, взаємодопомоги, шляхетності.

Бажаємо Вам міцного-міцного здоров'я, достатку, а найперше — Перемоги й миру нашій рідній Україні. Нехай у многолітті здійсниться побажання всіх хороших людей. Удачі Вам, добра і всіх гараздів!

З повагою Ігор БОГОНОС, голова Горохівської районної організації пенсіонерів МВС України у Волинській області «Ветеран», і всі ветеранівці.

Вітаємо!

21 листопада подарує щирі вітання експомічників чергового Горохівського РВ УМВС України, прапорщику міліції

Михайлові СУСЮ.

Наш колега зустрів своє 65-річчя. Шановний Михайле Євгеновичу! Сердечно вітаємо зі знаковим ювілеєм! Поважаємо Вас протягом багатьох років як надійну, порядну людину. Ви чудовий друг і хороший господар. Цінуємо Вас за щирість і щедрість, почуття колективізму, людяності, доброзичливості. З Вами, мудрим і шляхетним, завжди є про що поговорити.

Бажаємо Вам міцного-міцного здоров'я і Божої любові. Нехай щасливими будуть найрідніші Вам люди в мирній переможній Україні, добropорядна родина багаті радістю й достатком, злагодою і любов'ю, поруч завжди будуть лише хороші друзі, а Господь нехай дарує Вам прегарне многоліття. З роси і води Вам, ювіляре!

З повагою Ігор БОГОНОС, голова Горохівської районної організації пенсіонерів МВС України у Волинській області «Ветеран», і всі ветеранівці.

Пульс тижня**На Поліссі відновлюють ліс після бурелому**

На ділянках, де, зокрема, в серпні пройшла негода, тривають роботи

Світлана ДУМСЬКА

На Волині та Рівненщині цього літа бурелом двічі показував свій норов. Загалом було пошкоджено 5,6 тисячі гектарів лісу. Найбільше постраждали соснові насадження на Камінь-Каширщині – 4,8 тисячі га. На 159 гектарах необхідно провести заходи з лісовідновлення – створити лісові культури, з них 82 – на Камінь-Каширщині.

Лісівники оперативно обстежили ділянки та підготували документи і, зважаючи на сприятливі погодні умови цього року, вже восени розпочали роботи. Зокрема, у філії «Камінь-Каширське лісове господарство» ДП «Ліси України» висадили лісові культури на 11 гектарах, не чекаючи весни. Підготовку провели на понад 30 гектарах площ. Якщо погода сприятиме, роботи ще триватимуть.

У цій справі вчасність дуже важлива як з економічної точки зору, адже пошкоджені вітром та вирвані з корінням дерева швидко втрачають ділову якість, так і з екологічної: такі масиви при невчасному проведенні робіт можуть стати розплідником для шкідників лісу.

Загалом уже розроблено більше 72 відсотків буреломних ділянок. ■

Хотіла продовжити тарифний план, а втратила понад 40 тисяч

Днями до жительки **Вараша**, що на Рівненщині, зателефонували невідомі, які представилися «оператором мобільного зв'язку» та повідомили, що наступного дня закінчується термін дії тарифного плану. Для його продовження їй потрібно пройти «перереєстрацію»

Інна НОВИК

Жінка діяла за інструкціями: повідомила код, який їй надійшов у повідомленні, а на мобільному телефоні ввела озвучені цифрові комбінації.

Так аферисти отримали доступ до її особистого кабінету мобільного оператора, що дало їм змогу перевипустити SIM-карту, а в подальшому підтверджувати операції в інтернет-банкінгу.

У результаті з карткового рахунку потерпілої було списано понад 40 тисяч гривень.

За фактом шахрайства, вчиненого шляхом незаконних операцій з використанням електронно-обчислювальної техніки, слідчі Вараського РВП розпочали досудове розслідування за частиною 4 статті 190 КК України. ■

Військові на Волині отримали 15 позашляховиків

На них наші захисники полуватимуть за «шахедами»

Людмила СОБІПАН

Упонеділок на території Ківерцівської громади відбулася передача 15 автомобілів Great Wall Haval для військовослужбовців, що захищають об'єкти критичної інфраструктури Волині від ворожих БПЛА та «шахедів».

Машины придбали за кошти обласного та місцевого бюджетів.

Бригади, що отримали ці позашляховики, дислокуються на Волині та під час повітряної тривоги займатимуть позиції на визначених місцях.

«Це важливий крок у забезпеченні безпеки нашої громади та області в цілому. Разом ми будемо здатні швидко та ефективно реагувати на будь-які виклики», – зауважив міський голова Олександр Ковальчук. ■

Особливий випадок**У Таїланді бандити викрали 21-річну лучанку**

Богдана Кашпрук кілька тижнів тому вилетіла до цієї країни, щоб почати працювати в готельному бізнесі, після чого зв'язок із нею перервався

Михайло СЕРГУШЕВ

«МЕНЕ ВИКРАЛИ НЕВІДОМІ ОЗБРОЄНІ ЛЮДИ...»

Нещодавно Богдана зателефонувала рідному братові Тарасу, який кілька років живе й працює в Польщі, і повідомила цю страшну звістку. А також те, що її бандити утримують десь між Таїландом, Лаосом і М'янмою.

Лучанка двічі намагалася втекти, але дівчину ловили, заковували в кайданки та жорстоко били. Після останньої спроби Богдані пригрозили смертю, якщо вона наважиться знову.

Як інформують faky.ua, зникненню Богдани Кашпрук була присвячена ціла стаття у польському виданні Dziennik Sledczy. Річ у тім, що дівчина вилетіла на роботу до Таїланду з Польщі, де гостювала у брата.

Дізнавшись про те, що сестру викрали, її брат Тарас одразу звернувся до польської поліції міста Катовіце. Однак там відповіли, що вести пошуки дівчини, яка зникла в Південно-Східній Азії, полякам буде дуже складно, оскільки Богдана – громадянка іншої країни.

Dramat uprowadzonej 21-latkki- z pomocą pośpieszą polscy detektywi

1002 Marcin 11 listopada 2023

Bogdana ma 21 lat, jest młoda, ambitna kobieta. Kilka miesięcy temu wyjechała z Polski do Tajlandu...

Зникненню волинянки Богдани Кашпрук була присвячена ціла стаття у польському виданні Dziennik Sledczy.

Проте відшукати українку взялася група польських приватних детективів, які вже мають досвід у розшуковій роботі. Не так давно ці детективи знайшли в Таїланді дівчину з Вроцлава. Ба більше, оцінивши ситуацію, детективи вирішили вести пошуки зниклої дівчини безплатно. Членкиня групи детективів Евеліна Томашек заявила польським журналістам, що родичам Богдани потрібно буде лише оплатити переліт групи до Таїланду, а також проживання та супутні витрати.

Тарас Кашпрук розповів польським журналістам про свою зниклу сестру: «Богдана дуже освічена, знає п'ять мов. Трьома мовами розмовляє абсолютно вільно. Нещодавно вона приїхала до мене в Польщу з нашого рідного Луцька. Приїхала

Фотоскрін із сайту dzienniksledczy.pl.

Najchętniej czytane

Дzieci były gwałcone przez swoją matkę, dziedziki i ojczyma... zwrócić uwagę...

Ojciec dziesięcioletnią dziewczynkę zwał swoje córki. Zapadł wyrok

Przez tydzień ukrywał śmierć dzienniczki i spał z jej zwłokami

Joanny Segelstrom oszukała klientów na ponad 300 milionów złotych... jest poszukiwana

Swoją ofiarę był kłębem bejsbolowym, dźgał nożem i obciął jej palec

погостують. Її дуже добре прийняли у нашій польській родині: я живу зі своєю нареченою та її мамою. Богдана шукала роботу, і випала нагода – готельний бізнес у Таїланді.

Наголошувалося, що робота – абсолютно легальна. Сам готель, де треба було працювати дівчині, має гарну репутацію...

«ПОКИ ЇЙ ВДАЄТЬСЯ ЗРІДКА ЗАТЕЛЕФОНУВАТИ, МИ ЗНАЄМО, ЩО ВОНА ЖИВА»

Деякий час про Богдану не було нічого чути. А потім – цей несподіваний дзвінок через телеграм з невідомого номера. «Мене викрали та можуть вбити. Часу дуже мало, – швидко промовила дівчина у слухавку. – Група, яка мене викрала, озброєна. Їх багато. Скоріш за все,

їх покриває місцева поліція».

На запитання брата, де саме вона знаходиться, Богдана відповіла, що точно не знає. «Це, найімовірніше, вже не в Таїланді. Може, Лаос, може, М'янма. Або десь біля кордону». Також дівчина встигла розповісти, що разом із нею утримують ще кількох полонянок, серед яких є дівчата з європейською зовнішністю.

Богдана не могла довго говорити. Сказала лише, що їй вдалося роздобути телефон і вона його ховає. Але мобільник не має зарядного пристрою. А ще додала, що викрадачі їй пригрозили смертю після двох спроб втечі. «Вони мене дуже сильно побили й закували в кайданки», – встигла додати дівчина, після чого зв'язок перервався.

Польські детективи, які взялися за справу, вважають, що, швидше за все, йдеться про банду, яка займається торгівлею людьми, і застерігають близьких Богдани від того, щоб вони телефонували їй самі, навіть якщо знають, як додзвонитися:

– Вона ховає телефон. Несподіваний дзвінок може його видати. До того ж там є проблема із зарядкою гаджета. Поки їй вдається зрідка зателефонувати, ми знаємо, що вона жива...

Проте викрадачі дівчини ще не виходили на зв'язок і не озвучували своїх вимог. Попри активну інформаційну компанію у соціальних мережах, брат Богдани Тарас поки що утримується від коментарів для українських журналістів. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 –

Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

СІЛЬСЬКОГОСПО- ДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю гідравлічний візок (ро-клу), штабелер, можна неробочий на запчастини. Тел. 050 253 52 55.

РІЗНЕ

● Продаю жом з Гнідавського цукрового заводу з доставкою не більше ніж 50 км від Луцька, також пісок, щебінь, цеглу, дрова рубані, чурки, метрові, відсів, землю, торфокрихту, гній, вивіз будівельного сміття, послуги бобката та екскаватора... Тел.: 099 621 64 00, 068 208 48 63.

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, цеглу (з доставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.

● Продам торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент,

глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

● Продам жом, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продаю жом з Гнідавського цукрового заводу з доставкою не більше ніж 50 км від Луцька, також пісок, щебінь, цеглу, дрова рубані, чурки, метрові, відсів, землю, торфокрихту, гній, вивіз будівельного сміття, послуги бобката та екскаватора. Тел.: 050 941 48 24, 096 601 27 82.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Постійно купую корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

● Продам саджанці малини сорту «Зюгана», високоврожайний, ремонтантний (осінній) сорт. Тел. 099 261 36 20, 068 931 45 06.

● Виготовляємо та продаємо кольорові металеві штахети шириною 10, 11 та 13 см. Великий вибір кольорів, матові, глянцеві, під золотий та темний дуб, па-

рапети на фундамент, шапки на стовпчики. Тел. 096 129 25 88, 050 644 68 40.

● Продаю настоянку гриба «Веселка», яка має протипухлинну дію та інші корисні властивості. Тел.: 066 107 38 63, 097 725 97 87.

● Продається добра, спокійна молочна корова, 8 років. Село Ловиче Ковельського району. Тел. 097 889 18 49.

● Продам тільну корову віком 7 років у смт Цумань. Тел. 098 99 65 366. Вайбер 0933430406.

● Продаю жом з Гнідавського цукрового заводу з доставкою не більше ніж 50 км від Луцька, також пісок, щебінь, цеглу, дрова рубані, чурки, метрові, відсів, землю, торфокрихту, гній, вивіз будівельного сміття, послуги бобката та екскаватора... Тел.: 0 96 103 08 72, 099 728 29 34.

● Продаю водостічні оцинковані труби діаметром 100 мм. В комплекті; умивальники «Тюльпан» і окремі фаянсові білі; дверні блоки і полотна, зашклені і суцільні, нові і б/у; Теплонасос «Wilo» трьохрежимний 26 мг – 400 VDB – 230V. Ціна договірна. Тел.: 050 136 03 43, 095 147 66 45.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 390 55 59.

ЧЕКАЮ НА ТЕБЕ

● Сільський чоловік віком 63 р., зріст 170 см, вага 75 кг. Не курю, не живу спиртне. Познайомлюся з одинокою жінкою для спільного проживання. Тел. 098 872 81 67.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублене свідоцтво про реєстрацію машини: трактор коліс-

ний, реєстраційний номер 10311 AC, марка DONGFENG DF-254, рік випуску – 2007 на ім'я Завіднюк Віктор Олександрович, видане Локачинською інспекцією Держтехнагляду 10.04.2009 р., серія АБ 639528, вважати недійсним.

● Загублені дипломи та додаток до диплома (ЖВ-І №025532, реєстраційний номер 16265), видані 29.06.1982 року Луцьким державним педагогічним інститутом імені Лесі Українки на ім'я Гонтар Маргарита Вікторівна, вважати недійсними.

● Загублений атестат про повну загальну середню освіту (серія ВС № 40555914), виданий КЗ «Луцька вечірня (змінна) школа» у 2011 р. на ім'я Ліпич Світлана Михайлівна, вважати недійсним.

● Загублений атестат про повну загальну середню освіту (серія МР № 015162 від 25.06.94 р.) та додаток до нього, виданий Луцькою ЗОШ №5 м. Луцька на ім'я Мінкевич Юлія Євгенівна, вважати недійсними.

● Загублене свідоцтво на право власності 338-р від 17.12.1998 р., видане відділом приватизації житлового фонду Луцької міської ради на ім'я Шрай Аліна В'ячеславівна, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення учасника ліквідації аварії на ЧАЕС (серія А № 096498, III категорія), видане 18.05.1993 р. на ім'я Солтис Андрій Павлович, вважати недійсним.

● Загублене посвідчення члена сім'ї загиблого серія А № 003104, видане департаментом соціальної політики Луцької міської ради 27 вересня 2023 р. на ім'я Шевченко Вікторія Андріївна, вважати недійсним.

● Загублене тимчасове посвідчення військовозобов'язаного, видане на ім'я Левчик Володимир Іванович, вважати недійсним.

■ Крила, обпалені війною

«Я обов'язково повернуся у мій Вугледар і добудую шахту»

«А старший син – в український Маріуполь», – каже Максим Новіков, сім'я якого ступила на волинську землю торік восени й зійшла тут другу домівку

Алла ЛІСОВА

СТАВ ПРОДОВЖУВАЧЕМ ГІРНИЧОЇ СПРАВИ БАТЬКІВ

Максим Новіков, виконавчач обов'язків заступника генерального директора ДП «Волиньвугілля» з охорони праці, – уродженець Донбасу. В шахтарському містечку Вугледар минули його дитячі, юнацькі роки, становлення як спеціаліста гірничої справи.

– Наш населений пункт обрамлений териконами двох вугільних шахт, тому схожий на Нововолинськ. Мій тато працював прохідником, мама – у ламповій. Типова шахтарська сім'я, – розповів Максим. – Тому в мене практично не було вибору, тобто сумніву чи вагань, куди йти, – тільки гірничья стежка. Це було близьке й дороге. І я досі ніколи про це не пошкодував.

Свого часу містечко Вугледар, засноване в 1964 році, з населенням трохи більше як 25 тисяч осіб, належало до Петровського району Донецька, а з 1996-го стало його містом-супутником. Максим розповів, що коли народилися його сини, у свідомості пропонували записати місцем народження Донецьк, але вони з дружиною принципово вибрали рідний Вугледар.

Максим здобув дві вищі освіти – технічну й економічну. Розпочинав трудову діяльність на шахті Південно-донбаській №3 імені Миколи Сургая. Це було потужне підприємство, яке видобувало більш як мільйон тонн вугілля на рік! Потім шліфував свої навички в приватних структурах, пов'язаних із вугільною галуззю. Та через 10 років знову повернувся на рідне підприємство, яке почало розбудовуватися.

Здавалося, все складається добре, прогнозовано. Молода сім'я, в якій росте двоє синів – Богдан і Ярослав. Дружина Олена – інженер-механік за фахом, має

«Волинь для нас – взагалі незвіданий край, де ніколи не були. Але інтуїція підказувала, що треба їхати. Тепер уже тут стали як свої».

«Ситуація була настільки напруженою і загрозовою, що перевізник дав усього годину на збір речей і виділив місце лише для п'яти сумок.»

улюблену роботу. Є житло, поруч живе мама. Ніщо не віщувало такої страшної біди.

«У ВУГЛЕДАРІ БАЧИЛИ ПЕРСПЕКТИВУ. АЖ РАПТОМ...»

Перший подих війни відчули ще в 2014 році, коли частина Донецької області й сам Донецьк перейшли в руки окупантів. Але тоді була впевненість, що Вугледар залишиться українським. Приймали біженців із Мар'їнки, ними були заповнені лікарні і школи. Невдовзі все в норму вступило. Містечко почало стрімкіше розвиватися: з'явився новий квартал, прокладалися бруківка, реконструювали водогінну та теплову мережі. Словом, мешканці бачили перспективу. Аж раптом...

– 24 лютого 2022 року на околиці Вугледара пролунали перші потужні вибухи. А о 12.00 того ж дня трагедія спіткала трудовий колектив нашої шахти: загинули начальник дільниці і його мама, які приїхали провідати дружину й сина в дитяче відділення лікарні, де був приліт. Весь колектив важко пережив. І чим далі – тим більше наростала напруга: вибухи лунали все частіше. У ніч з 12 на 13 березня було взагалі жахливо, – пригадує

ці чорні дні мій співрозмовник. – Ми рятувалися за перегородками кімнат. У квартирі сипалася штукатурка, не було газу, світла, води й опалення, в будь-який момент могло статися непоправне... Зранку вже без вагань вирішили виїжджати.

– Спочатку нас прихистили куми в Павлограді, що на Дніпропетровщині, – розповів далі. – Там влаштувалися на роботу на вугільне підприємство. Все сподівалися на повернення. А вже в машину взяли тільки деякі продукти, речі першої необхідності. У липні ризикнув поїхати додому, щоб забрати ще хоч щось, найбільш потрібне. Ситуація була настільки напруженою і загрозовою, що перевізник дав усього годину на збір речей і виділив місце лише для п'яти сумок.

Війна наближалася й до Павлограда. Новіков розуміли, що й там небезпечно затримуватися. Особливо хвилювалися за сина, який пережив сильний стрес. Якраз тоді надійшла пропозиція по лінії Міністерства енергетики щодо працевлаштування на Волині.

У НОВОВОЛИНСЬКУ СТАЛИ МАЙЖЕ СВОЇМИ

– Звичайно, було три-чотири, адже Волинь для нас – взагалі незвіданий край, де

ніколи не були. Але інтуїція підказувала, що треба їхати. Знайомі допомогли знайти житло, працевлаштували спочатку на шахті «Бужанській» заступником головного інженера, – пригадує перші тижні життя в Нововолинську. – Я доволі швидко вписався у нововолинський шахтарський ритм. Знайомився з людьми, з виробництвом був обізнаний. Дружина Олена влаштувалася теж за спеціальністю: займається тендерними закупівлями на підприємствах вугільної галузі. Вже стали як свої.

Син Ярослав трохи довше адаптувався. Навчався спочатку онлайн в одній із шкіл Павлограда. Тепер він – учень восьмого класу Нововолинського ліцею №3, займається спортивною боротьбою. Запевняє, що тут йому вже подобається. Як каже пан Максим, хвилюються тільки за старшого сина Богдана, який працює слідчим у Кропивницькому. Він був у гарячих точках на Донбасі, нещодавно повернувся з Херсона. Йому та його дівчині, теж поліцейській, також довелося пройти через митарства війни.

У березні минулого року його, старшокурсника Маріупольського університету внутрішніх справ, не встигли евакуювати. А рашисти тоді вже полювали за військовими і курсантами. Задля безпеки батьки дівчини їхній одяг спалили, а жетони сховали у спідній білизні. Молодим людям довелося пішки вибиратися з окупованого Маріуполя. Пройшли обшуки на блокпостах із роздяганням майже догола. Але з Божою поміччю вибралися і зараз несуть службу з охорони порядку та законності. Хоча плани були іншими. На ту пору батьки вже придбали Богданові квартиру. Він мав скерування на роботу в Приморський райвідділ поліції Маріуполя...

– А чи не мали бажання виїхати за кордон? – цікавлюся у Максима.

– Навіть у думках такого не було. Ми любимо Україну. І віримо, що рано чи пізно я повернуся у свій Вугледар, де запасів вугілля вистачить на сто років, а старший син – в український Маріуполь. ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключно відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

Погляд

Наталка НЕКОЗ,
спеціальний кореспондент
газети «Волинь»

Хвороба, яка робить нас нещасними

Вона вже ввирила багатьох і шириться з неймовірною швидкістю. Ім'я їй – байдужість. Вона робить тебе відстороненим і далеким. Це відчуття вкорінюється дуже глибоко і з'їдає людину зсередини. Як саме? А от так...

Коли їде кортеж «На щиті» із загиблими Захисниками, знайдуться саме такі – байдужі, які не зупиняться, не шанують, а зроблять вигляд, що це їх не стосується.

Коли на вулиці лежить непритомний чоловік, багато хто пройде повз, байдуже відмахнувшись подумки. Мовляв, це черговий п'януха – так йому і треба. І в думці не промайне, що, можливо, людині стало погано, вона впала і потребує допомоги. Маючи шанс врятувати її, ви не зробили цього, бо байдуже. А якщо саме від вас залежало її життя?..

Коли мале кошеня, яке хтось викинув, як сміття, на дощ і холод, нявчить так, що чути на всю вулицю, перехожі й уваги не звернуть – яке там допомогти. Це ж стільки мороки...

Коли в маршрутку зайшла жінка і попросила, щоб хтось допоміг їй оплатити проїзд, бо вона з іншого міста і не має сіті-картки, більшість пасажирів сидять із кам'яним байдужим поглядом. Кожен думає: чому я? Нехай хтось інший це зробить.

А коли байдужість у стосунках... Що буває страшніше за це? Ніби й живуть люди разом, а між ними прірва, в яку поринули всі почуття. Разом – і водночас самотні, нещасні.

І як лікувати цю напасть?

...Одного разу в магазин із одягом на вагу зайшла бабуся. Її одяг був доволі скромним, проте чистим і охайним. Єдине, що впадало в очі, – це відсутність куртки, а погода надворі була досить прохолодною. Вона звернулася до продавця з проханням показати їй відділ з верхнім одягом. Працівниця магазину неохоче провела її до потрібного місця. Бабуся приміряла декілька штук. Вона не обирала по моді чи кольору, а шукала зручну і по розміру. Знайшовши потрібну курточку, бабуся спитала за ціною. В той день вартість її була 150 гривень. Для літньої жінки це було багато. Гроші вона мала, але витратити їх планувала на продукти і ліки. А тут зіпсувалася погода, і кофтина, яка була на ній, зовсім не рятувала від холоду. Бабуся спитала про знижку, але продавчиня відповіла, що зменшити ціну не зможе... Так би і закінчилася ця історія, якби не одна незнайома дівчина. Вона підійшла і запропонувала оплатити для бабусі цю курточку. І тут від продавчині прозвучали слова, які ще на мить раніше вона навряд чи сказала б: «А давайте купимо її разом, навпіл!»

Отак людський вчинок однієї дівчини зробив щасливими відразу двох людей! Бабуся розплакалася і щиро дякувала за такий подарунок, а працівниця магазину відчувала гордість за свій внесок у добру справу.

А ви сьогодні вже пробували використати свої ліки проти байдужості? ■

■ Служба «102»

Так рятувала доньку від поліції, що перерахувала шахтарям 20 тисяч

Цей випадок зафіксовано в Рівненській області

Ліна ВОГОНЬ

Слідчо-оперативна група встановила, що до 49-річної жительки колишнього Радивилівського району зателефонував невідомий, який представився працівником поліції. Він розповів, що її донька

нібито штовхнула іншу дівчину, внаслідок чого остання впала та пошкодила дуже дорогий гаджет.

Проте питання можна «залагодити» за 50 тисяч гривень: суму необхідно перерахувати на вказаний «правоохоронцем» банківський рахунок.

Жінка мала лише 20 тисяч – їх і переказала.

Лише після цього зателефонувала дочці,

яка наразі проживає у іншому місті. З'ясувалося, що з дівчиною все гаразд і в подібні ситуації вона не потрапляла...

Правоохоронці вкотре застерігають: не робіть поспішних кроків, перервіть розмову та особисто зателефонуйте родичу, який нібито потрапив у біду, або ж одразу – на спецлінію «102» та з'ясуйте все безпосередньо у відділенні поліції. ■

Викрав із кіоска гроші і банківський термінал

Зловмисник не підозрював, що його знімає відеокamera

Юрій ЖУК

Днями до поліції Луцька звернувся місцевий підприємець про те, що невідома особа у нічну пору проринув у його кіоск, викрала грошові кошти та банківський термінал.

На місце події направила слідчо-оперативна група. Під час з'ясування

обставин та проведення пошукових заходів, оперативникам вдалося встановити особу зловмисника.

Свій злочинний умисел він реалізував уночі, підсвічуючи ліхтариком. Це добре зафіксувала камера, що встановлена всередині кіоску. Власне, значною мірою завдяки цьому і затримали крадія.

На відео видно, що чоловік спершу роздивляється, що можна поцупити, а потім вирішує пролізти

всередину, у маленьку вікно, через яке здійснюється реалізація товару. Щоправда, поцупив він у кіоску аж 100 гривень, прихопив і банківський термінал: остаточна сума збитків ще встановлюється.

За фактом крадіжки слідчі внесли відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України: йдеться про вчинення крадіжки в умовах воєнного стану, за що передбачено покарання у вигляді позбавлення волі від 5 до 8 років. ■

■ **Увага, конкурс!**

Яку таємницю сьогодні пропонують журналісти?

Друзі, принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько **ГАРБУЗ**

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення не-людів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз). Пропонуємо і вам приєднатися до нашого конкурсу. Переконані: вам сподобається!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – 41 (2023)

Добрими намірами вимощена дорога до пекла... Цьому чоловіку приписують винайдення одного предмета, який урівняв і багатих, і бідних. Щоправда, пан просто запропонував активно використовувати цей предмет, який уже був винайдений, заради гуманної мети. Але коли предмет назвали на його честь, дуже запротестував. І справді, був період, коли назва предмета перекочувала до іншої людини. Але це було ненадовго. Зрештою, і зараз цей предмет називають його іменем. А тоді родичам псевдовинахідника довелося змінювати прізвище. А ось людям, які безпосередньо працювали з цим предметом, – навіть і фах.

Асоціативний ряд: «антиборщ», віспа, «родич потяга», публіка, ін'єкція, куля, «вітер великого чорта», «антивогонь», «брат сполучника», медицина, «героїня» смачної приказки...

Що за предмет ми заховаємо сьогодні у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 25 листопада (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: **093 381 32 45**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина)).

Більше про нашу інтелектуальну вікторину читайте на сайті volyn.com.ua і фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу).

Приємних вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ **Життя з чистого аркуша**

«Вони живцем вирвали 34 роки мого спортивного життя»

Нещодавно у місті Белград (Сербія) відбувся 30-й чемпіонат світу з гирьового спорту. Євген Нескреба, переселенець із Донеччини, за 10 хвилин зробив 133 підйоми гирі, не випускаючи її з рук, тим самим встановив рекорд світу серед ветеранів у поштовху гирі вагою 24 кг довгим циклом

Наталка **НЕКОЗ**

«ГОРИЛО ВСЕ ДВІ ДОБИ... Я ПЛАКАВ...»

До війни майстер гирьового спорту України та дворазовий чемпіон світу Євген Нескреба прокидався дома у Волновасі і поспішав на улюблену роботу в районну дитячо-юнацьку спортивну школу. Там він 25-й рік поспіль тренував дітей і водночас брав участь у різних змаганнях. Нині його день починається за тисячу кілометрів від дому – на Волині, в орендованій квартирі у Луцьку, але поруч із рідними та близькими.

«27 лютого о 6-й ранку ми виїхали з міста, а через годину сусід телефоном повідомив, що в гаражі осколками посікло двері, тож якби ми зволікали, то не знаю, чи могли би вибратись. А на другий день, 28-го, вже будинка не було», – пригадує події тих днів спортсмен-гирьовик.

У рідному місті фото Євгена Нескреби висіло на білбордах. Його добре знали як того, хто розвиває гирьовий спорт на Донеччині. Дія медалей і кубків спортсмена була виділена ціла кімната в домі.

«Я мав із різних змагань 580 медалей і 280–290 кубків! Звання виборював: десь я майстер, десь міжнародник, десь заслужений», – ділиться спогадами спортсмен.

Життя здавалося таким чітким і ясним, але війна зруйнувала всі плани. Вогонь спопелив усе: особисті речі, майно,

Фото: Суспільне.

Династія спортсменів-гирьовиків має за плечима тисячу нагород і вірить, що Україна незабаром прийде у Волновиху.

фотографії та найдорожче для чоловіка – нагороди, яких було близько тисячі. Під руїнами опинилися й нагороди доньки Євгена, Тетяни Нескреби, яка також захоплюється гирьовим спортом (у 2021 році вона стала чемпіонкою світу серед юнаків і дівчат від 16 до 18 років). 70 медалей та близько півтора десятка кубків було знищено вогнем. Полум'я спопелило там і нагороди найстаршої Маргарити, яка вже не тренується, однак здобула звання чемпіонки світу в 2017-му.

«Горіло все дві доби... Я плакав... Вони живцем вирвали 34 роки мого спортивного життя, де я був щасливий і мав усе, що хотів», – розповідає Євген.

«ДО ГИР, ЯКІ ДАЛИ, НЕ МІГ ПІДІЙТИ ДНІВ 10»

Родина подалася на Волинь, адже дружина-прикордонниця мала працювати у Луцькому прикордонному загоні. Євген налагодив зв'язки з місцевим фізкультурно-спортивним товариством «Колос». Йому допомогли продуктами й, найголовніше, позичили для тренувань гирі. «Тяжко зрозуміти, що у тебе не лишилось нічого. Ні бу-

«І хоча довелося змінити сферу роботи – замість гир узяти рацію охоронця, тренування Євген не пропускає, старанно дотримується режиму.»

динку, ні тих нагород, ні речей, які тобі дорогі, – це було важко. У «Колосі» я попросив гирі – дали мені, але наважитись підійти до них не міг, мабуть, днів 10», – пригадує Євген.

Нині родина обживається на новому місці. Найперше чоловік повідомив про знищені нагороди в усі спортивні організації, від яких нагороджували його й доньок. Половину медалей та кубків йому вдалося відновити – організатори чемпіонатів надіслали на Волинь дублікати його нагород.

І хоча довелося змінити сферу роботи – замість гир узяти рацію охоронця, тренування Євген не пропускає, старанно дотримується режиму.

5 серпня 2022 року Євген Нескреба завоював першу після початку війни медаль на змаганнях у Турійській громаді, що на Волині. Спортивні заходи тоді організували, щоб зібрати гроші для ЗСУ. Потім у Польщі відбувся Відкритий чемпіонат Європи із гирьово-

го спорту, де Євген Нескреба став золотим призером.

«Чотири місяці я посилено тренувався. Медаль виграв у перший день змагань та встановив рекорд у своїй ваговій категорії», – розповідає спортсмен.

На цьогорічних змаганнях у Сербії чоловік здобув для України кілька золотих медалей, оскільки заявився на Чемпіонат світу з гирьового спорту одразу у трьох номінаціях. А вже у грудні 2023-го Євген Нескреба сподівається поїхати на Чемпіонат Європи в Італію. Він, без сумніву, докладе всіх зусиль, щоб гідно представити Україну і вкотре нагадати, що немає такої сили, яка б змогла зламати і підкорити український дух і волю! ■

* Публікація підготовлена за фінансової підтримки Європейського Союзу. Її зміст є виключною відповідальністю редакції газети «Волинь» і не обов'язково відображає позицію Європейського Союзу.

■ **Спорт**

Ще вам не «Барселона»: «Дніпро-1» громить «Шахтар»

І виходить на перше місце в чемпіонаті!

Петро **ПАС**

Українська Прем'єр-ліга. 14 тур. «Шахтар» (Донецьк) – «Дніпро-1» (Дніпро) – 1:3 (1:0 – Сікан, 5 хв.; 1:1 – Саралій, 41; 1:2 – Гуцуляк, 51; 1:3 – Леднев, 55).

– Грали дві хороші команди, і «Дніпро-1» заслужив великих компліментів, тому що під керівництвом Юрія Максимова команда перевертілася і заграла. Причому заграла в хороший, якісний, обміркований футбол, який приносить очки, – заявив після фінального свистка в ефірі УПЛ-ТБ ексфорвард «Шахтаря» і «Дніпра» 44-річний Андрій Воробей (на фото в кружку).

«Важко грати, коли суперники забувають майже з нічого», – ось такі емоції були на обличчі Маріно Пушича після першої поразки на чолі донецької команди.

– «Шахтар» вперше поступився під керівництвом Маріно Пушича. Що скажете про їхню гру в цьому матчі? – До першого пропущеного голу за ними приємно було стежити. Команда дуже добре виходила з оборони в атаку, відрізала по 5–6 суперників. Звісно, потрібно було ще в першому таймі

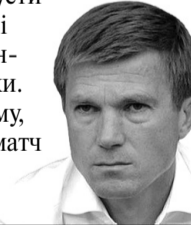
довести рахунок до більш прийняттого, що зробити не вдалося. А далі стандарти і супергол Гуцуляка зіграли проти «Шахтаря». «Дніпро-1», можливо, дещо більше пощастило. Але дніпрянам варто віддати належне – вони більше заслужили сьогодні здобути три очки.

– Чи не було відчуття, що після перемог

■ **Пряма мова**

Юрій МАКСИМОВ, головний тренер СК «Дніпро-1», після перемоги над «Шахтарем»:

Треба було відіграватися, адже пропустили швидкий гол, але далі діяли так, як і прагнули з початку матчу – більше контролювати м'яч і проводити контратаки. Зрівняли рахунок у кінці першого тайму, потім вже було легше... Не кожен же матч ми виграємо у «Шахтаря», тож даю хлопцям додатковий вихідний.

«Шахтаря» над «Динамо» та «Барселоною», команда стала тріох самовпевненою?

– Ні, не вважаю, що так можна говорити. Хоча впало в очі, що «Шахтар» всю гру намагався діяти за рахунок майстерності, а не командними діями. А після першого пропущеного голу і особливо після другого, потрібно

було грати більш агресивно та більше за рахунок бажання, працездатності та характеру. Вони ж продовжували грати за рахунок майстерності. У такій ситуації вже так не вийде. Було помітно, що з м'ячем «гірники» добре

ЛІГА ЧЕМПІОНІВ

Груповий етап, група Н. 4 тур: «Шахтар» (Україна) – «Барселона» (Іспанія) – 1:0 (Сікан, 40 хв.), «Порту» (Португалія) – «Антверпен» (Бельгія) – 2:0.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ГРУПИ Н:						
№	Команда	І	В	Н	П	З:П
1.	«Барселона» (Іспанія)	4	3	0	1	8:2
2.	«Порту» (Португалія)	4	3	0	1	9:3
3.	«Шахтар» (Україна)	4	2	0	2	6:7
4.	«Антверпен» (Бельгія)	4	0	0	4	3:14

«План «А» у «Шахтаря» був, а от плану «Б» не знайшлося»

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

Одна з найменших шкіл Волині передала 11 тисяч гривень для ЗСУ

Фото з архіву Ржищівської гімназії Мар'янівської територіальної громади Луцького району.

П'ятикласники Максим Юрчук, Ілля Семенюк, Ольга Притула й Олена Коцюба припрошують покупців до свого столу.

«Благодійне дійство задля ЗСУ ініціювали вчителі гімназії, яку нині очолює Ніна Семенюк, а діти і їхні рідні підтримали задум.»

Нещодавно спортивний зал школи протягом майже трьох годин був схожий на чималий ярмарок. Благодійне дійство задля ЗСУ ініціювали вчителі гімназії, яку нині очолює Ніна Семенюк, а діти і їхні рідні підтримали задум.

У той день чи не з кожної хати, в якій живуть ржищівські гімназисти, на все село запахло свіжоспеченими смаколиками. По-

тому дорослі і юні господині виклали все спечене на оригінальні таці, тарелі, підноси й заставили ними у спортзалі більше десятка столів. Були на них тістечка, торти, горішки, вафлі, медівники, маковики, желе, суфле, кекси, завиванці, печиво, цукерки, бутерброди, піца... Словом, лише поглянувши на

ривати неабияк здивували рідних і вчителів. До покупок юнь припрошувала найгарнішими українськими звертаннями, розхвалювала свій товар на всі боки, вишукуючи в словниковому запасі найоригінальніші порівняння й синоніми, торги пересипала жартами, від яких страви здавалися ще смачнішими...

Левову частку ласощів розкупили вчителі й односельці, які живуть недалеко від школи. А загалом завдяки жертвності юних і дорослих патріотів із невеликого села, найвіддаленішого від центру громади, волонтерка із сусіднього Борочича Валентина Маціук за 10 000 гривень знову придбає щось дуже потрібне солдатам на лінійну вогню. Крім того, ще до тисячі втратуваних грошей ржищівські педагоги доклали свої 3000 гривень і віддали їх на дрон для воїна Ярослава Садольського.

Володимирів Шанковському гімназист розповіла про свою хорошу справу цікавим відеосюжетом із пророчими словами: «В Україні заживуть нові рапи, хоч крові витекло Дніпро. Знаєм, в нашій домі час настане – переможе все добро!». Воістину: для Володимира Івановича така звістка на фронті є найпотрібнішим дарунком із рідного краю від рідних людей. ■

Більше фото з ярмарку – на сайті volyn.com.ua.

■ Скуштуйте!

СУП-ПЮРЕ З КОРЕНЕПЛОДІВ

Інгредієнти: 400 г картоплі, 200 г моркви, 200 г ріпи, 100 г кореня селери, 1 цибулина, 3–4 гілочки петрушки, 2 ст. л. оливкової олії, 2 лаврові листки, сіль та чорний мелений перець – за смаком, 1,5 л води.

Приготування. Овочі помити, почистити, порізати великими кубиками, скласти в чугунок, залити водою, додати лавровий лист, сіль та перець і довести до кипіння. Після цього зняти з плити і поставити в розігріту до 150°C духовку на 1–1,5 години, щоб овочі розім'яли. За допомогою блендера довести суп до стану пюре. При подачі додати оливкової олії і прикрасити листочками петрушки. Подавати з житнім хлібом або сухариками.

САЛАТ ІЗ ЗАПЕЧЕНИМИ ОВОЧАМИ

Інгредієнти: 1 великий буряк, 2 середні морквини, 3–4 картоплини, 3–4 мариновані огірки, 120 г маринованих шампінйонів (або інших грибів), 5 ст. л. олії, 1

Постимо смачно

Сьогодні, 15 листопада, розпочинається Різдвяний піст (Пилипівка) за новоюліанським календарем. Попри те, що їжа – далеко не найголовніша складова посту, про правильне харчування в цей період також не слід забувати

ст. л. лимонного соку, пучок зеленої цибулі, сіль, перець.

Приготування. Овочі миємо, витираємо і загортаємо окремо в подвійний шар фольги. Запікаємо картоплю і моркву у прогрітій до 220 градусів духовці 30–35 хвилин, перевіряємо їхню готовність, акуратно проколюючи шпателью. Буряк печемо 2–3 години. Охолоджуємо, чистимо і нарізаємо довгими тонкими смужками. Так само слід пократити мариновані огірки, зелену цибулю дрібно посікти. Зсипаємо доволно порізані мариновані печериці. Заправляємо олією (краще оливковою), соком лимона, солимо та перчимо за смаком. Перемішуємо добре і залишаємо настоятися близько години. Салат можна подавати самотійно з лавашем або хлібом, непогано поєднується він із

рибними стравами, картопляним пюре або будь-яким іншим гарніром.

ГОЛУБЦІ З КОРЕЙСЬКОЮ МОРКВОЮ

Інгредієнти: 1 капуста-рейська, 500–600 г моркви по-корейськи, 0,5 л води, 2 ст. л. оцту, 1 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру, 2 ст. л. олії, 2–3 лаврові листки, 5 горошин духмяного перцю.

Приготування. Розпочинаємо з корейської моркви, для якої кожна господиня, без сумніву, має свій рецепт (або придбати готову). Далі слід підготувати капусту, як на звичайній голубці. Тільки не переварити! Дуже зручно пропарювати капусту у мікрохвильовці (помістити у поліетиленовий пакет, зав'язати і покласти в мікрохвильову піч на 5 хвилин, виняти, залишити в пакеті, щоб

трохи вистигла і розібрати на листочки). Позрізати тверді прожилки. Якщо листя велике, поділити навпіл. У підготовлене листя загорнути моркву і щільно скласти у глибоку посудину з кришкою. Для маринаду закип'ятити воду, додати оцет, сіль, цукор, олію, лаврові листки та духмяний перець. Коли вистигне, залити голубці. Поставити у холодильник, настоювати 2–3 доби, щоб добре промаринувались (можна зберігати близько 2 тижнів).

КАРТОПЛЯНА ЗАПІКАНКА З ПЕТРУШКОЮ

Інгредієнти: 5–6 картоплин, пучок петрушки, 2–3 зубки часнику, олія, сіль та перець – за смаком.

Приготування. Картоплю зварити, охолодити, злегка пом'яти. Розігріти на великій сковороді олію з порізаним часником. Петрушку посікти, змішати з картоплею. Посолити, поперчити за смаком. Викласти картоплю на сковороду, розрізати. Запекти в духовці до золотистої скоринки. ■

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 20 – 26 листопада

ОВЕН (21.03 – 20.04)

Ваша впевненість та енергія будуть притягувати оточуючих, як метелика на світло. Однак не забувайте про свою імпульсивність: вона може призвести до зіткнень і конфліктів. Подумайте, перш ніж приймати важливі рішення. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – вівторок.*

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

Тиждень буде позитивним, та ближче до його завершення у Тельців можливі проблеми зі здоров'ям. 25 листопада не варто переохолоджуватися. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – субота.*

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Тиждень присвячений рівновазі та адаптації до мінливих енергій навколо вас. Завдяки своїй двоїстій природі ви здатні впоратися з усім, що випаде на вашу долю. Ваш внутрішній хамелеон допоможе з легкістю злати злети і падіння. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.*

РАК (22.06 – 22.07)

Зорі радять вам помолитися за близьких. Ви володієте природною інтуїцією, тож зберігайте відкритість розуму та зв'язок зі своїми емоціями, щоб максимально використати енергію, яка вас оточує. І буде все добре! *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.*

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Леви, ваші творчі здібності та інтуїція – на підйомі. Але будьте обережні з імпульсивними рішеннями: вони можуть дати зворотній результат. 20 листопада не одягайте жовтого. *Сприятливий день – субота, несприятливий – четвер.*

ДІВА (22.08 – 23.09)

У ці дні можливості стукають у ваші двері, але не дозволяйте страху стримувати вас. Не варто переїдати і перепивати, бо у вас вразлива печінка. Бережіть ноги від травм. *Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – середа.*

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Вас чекає підвищення зарплати або кар'єрний злет. Та й амуру влучив у серце однієї людини після спілкування з вами, але вона вагається, бо... перебуває в шлюбі. Чи варта інтрижка чужих сліз? *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.*

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Чарівність Скорпіона перебуває на висоті. Ваша харизма творитиме чудеса. Будь то любов, гроші, кар'єра або здоров'я – все йтиме гладко, коли ви будете використовувати свій магнетизм, щоб впливати на ситуацію у свою користь. *Сприятливий день – понеділок, несприятливий – субота.*

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)

Скористайтеся своїм духом авантюризму та вірте інтуїції, щоб отримати нові та захопливі враження. Вірте в свою здатність долати всі труднощі, що виникають на шляху. Щоденна молитва вам у поміч! *Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок.*

КОЗЕРІГ (22.12 – 20.01)

Для досягнення вершини знадобиться терпіння та наполегливості, тому трудіться і щодня щиро молитесь. Вам не слід читати любовні замовляння, привороту. 23 листопада не одягайте зеленого вбрання. *Сприятливий день – четвер, несприятливий – середа.*

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Ймовірно проблеми з лімфатичною та кров'яною системами, тому здавати кров не рекомендується. Також відмовтеся від фізичних (насамперед спортивних) навантажень, вони можуть призвести до травм. Час для щирої молитви. *Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.*

РИБИ (19.02 – 20.03)

Довіртеся своїй інтуїції, дайте змогу внутрішньому голосу направляти вас до найпотаємніших бажань. Для повернення удачі 24 листопада на вас має бути щось синє з одягу. *Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.* ■

Тижневик «Газета «Волинь».
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.
E-mail: volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Перевірка або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікація під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою – «Друкується на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовитися в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції:

78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер	Політики	Інтернет-новини
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна	УЛЬЦЬКИЙ Василь Михайлович	БАНАДА Олеся Андріївна
Відповідальний секретар	Економіки	Передплати і розповсюдження
ХАРЧУК Олена Андріївна	ЛІСОВА Алла Степанівна	ШВАБЮК Галина Іванівна
Літературний редактор	Інформації	Спеціальний кореспондент
ЧАПКО Любов Вікторівна	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна	НЕКОЗ Наталія Валеріївна

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ РІВНЕНЬСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ).

Рестраційні номери:
ВЛ №516-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22301-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. <http://a-print.com.ua>
Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 1430.

